ANATOME INFANTIS CEREBRO DESTITUTI.

Digitized by Google

ANATOME

INFANTIS

CEREBRO DESTITUTI.

Digitized by Google

Digitized by Google

EDUARDI SANDIFORT,

MEDICINÆ, ANATOMES, ET CHIRURGIÆ, IN ACADEMIA BATAVA, QUÆ LEIDÆ EST, PROFESSORIS,

ANATOME INFANTIS CEREBRO DESTITUTI.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD S. ET J. LUCHTMANS, P. v. D. EYK ET D. VYGH. 1784.

Digitized by Google

Digitized by Google

EDUARDI SANDIFORT,

ANATOME INFANTIS CEREBRO DESTITUTI.

PROŒMIUM.

Mirum cuique, Anatomicorum ſcripta evolventi, videri debet, obſervatas toties, in infantibus, omni cerebro vel maxima ipſius parte deſtitutis, oſſium cranii & hiſce contentorum, degenerationes, hactenus, quantum equidem ſcio, a nemine, rite eſſe delineatas, multos, monſtrorum collectione delectatos, in contemplatione partium externarum ſubſtitiſſe, alios, & inter hos, Viros omni laude majores, talia diſſecuiſſe, accuratiſſime deſcripſiſſe, verum mutationes, quas in oſſibus diverſis, in cerebro, aliisque partibus, obſervarunt, nullis illuſtraſ-

Digitized by Google

ſe figuris, cum tamen eædem talis naturæ ſint, ut absque exactiſſimis iconibus plane intelligi nequeant.

Hæc ratio me permovit, ut oblatam occaſionem, examinandi infantis recens nati, cerebro deſtituti, & , licet quovis alio ſenſu bene conformati, capite admodum deformi inſtructi, lubens arripuerim, ac, paratis, quæ anteriorem & poſteriorem hujus infantis faciem ſiſtunt, tabulis, mox caput, aliasque partes cultro Anatomico ſubjecerim, & , quum mirandæ ſeſe mihi obtulerint degenerationes, oſſium defectus, pravæ aliorum conformationes, inſtitutam anatomen, nitidis, & a ſummo Artifice paratis figuris illuſtratam, ſeparatim in lucem emittere decreverim, ut duobus, jam antea editis, Opuſculis Anatomicis, de duodeno, & hernia inguinali congenita, hocce jungi poſſet.

Non autem putet quis, neſcire me, datas fuiſſe a nonnullis ejusmodi cranii figuras: Hoffmanni (a), Kerkringii (b), Gohlii (c), Bromelii (d), Blanchotti (e), icones cognoſco, ſed has omnes ſummo jure mihi videor poſſe vocare, non tantum minime accuratas, verum tales, ut ex iis natura mali

(a) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obſ. 36.
(b) Obſervat. Anatom. Tab. 9. pag. 59.
(c) Act. Medic. Berolin. Dec. 1. vol. 8. pag. 7. ſeq.
(d) Act. Litter. Succiæ anni 1725 pag. 98.
(e) Select. Phyſico Oeconom. Stuttgardiæ 1749. 2. ſt. pag. 127. & Act. Phyſico-Medic. vol. 9. pag. 350.

hi nullo modo cognoſci poſſit. Hoffmanni certe figuræ peſſimæ ſunt; Kerkringii meliores, ſic ut ex iis concludere liceat, in genere conformationem cranii ferme eandem fuiſſe, ac in noſtro caſu, attamen tales, ut de diverſis partibus, quæ cranii baſin conſtituunt, nulla rite diſtingui queat; multum abeſt, ut exactæ dici poſſint, quas dedit Gohlius; Bromelii figuras, reliquis præſtantiores, cum noſtris quisque comparet, & differentiam deprehendet manifeſtam. Illæ denique icones, quæ Blanchotto autore prodierunt, utpote talis naturæ, ut adſpici non mereantur, in cenſum venire nequeunt. Forte datæ ab aliis meliores, quæ ad manus non pervenerunt. Judicavi de illis, quas examinare licuit.

Infantes, deſcribendo ſenſu monſtroſos, Acephalos dicere ſolent; nullatenus autem eo nomine digni ſunt; non enim capite, ſed cerebro, deſtituuntur: illa capitis pars, quæ continendo cerebro, cerebello, &, ex his originem trahenti, medullæ oblongatæ, pro parte deſtinata eſt, & conceptaculi hujus ſolam baſin conſtituit, caput terminat, membranis tecta; varia oſſa plane deficiunt, aliorum partes deſiderantur, alia ſedem reliquerunt ſolitam, aut tali mutata modo ſunt, ut vix dignoſci poſſint; foramina alia abſunt, alia formam mutarunt, inſolito loco deteguntur nonnulla, & confluxerunt varia; verbo, tantam talemque mutationem ſubierunt cuncta,

quæ

quæ calvariam conſtituunt, ut degeneratum tali modo cranium, a mollibus partibus depuratum, vix humanum quis diceret, niſi ipſe cadaver ſimile examinaverit, vel talem, qualis hoc in opuſculo datur, figurarum ſeriem conſpexerit.

Non tamen deſunt exempla infantum, vere acephalorum, id eſt, omni capite deſtitutorum, ſed eorum numerus tantus non eſt, quantum proſtare quis crederet, ſi ad citatos ab Ill. Hallero caſus attendat; auctores enim adductos ſi examinet, mirabitur multos deſcripſiſſe infantes, capite deformi gaudentes, pauciſſimos tales, qui integro capite carent. Conſtabit hoc luculentiſſime, ſi, data primo capite anatomica dicti infantis deſcriptione, ſecundo de veris acephalis, tertio de acephalis minus proprie dictis, egero. Hic etenim ordo eſt, quem in præſenti opuſculo ſervandum eſſe duxi, ut, in quarto ultimoque capite, de cauſa maxime probabili dictæ degenerationis cranii quædam breviter monere poſſem.

C A-

Digitized by Google

CAPUT PRIMUM.

Anatome infantis, cerebro deſtituti.

Sana, robuſtaque, fœmina, quarta vice utero gerens, per totos novem graviditatis menſes, vix ullum ſymptoma paſſa, ſubinde tantum majorem moleſtiam, ſingularem motum, ac presſionis quaſi ſenſum, in abdomine perpeſſa, legitimo tempore, maturam, toroſam, quoad truncum artusque bene conformatam, vivam, puellam in lucem emiſit; hæc autem, vix dimidia a partu hora elapſa, vitam cum morte commutavit. Erat hujus infantis caput deforme, & ſimilem exhibebat conformationem, ac in illis, quos acephalos dicunt, obſervare ſolemus. Multa oſſa videbantur deficere, alia præternaturalem acquiſiviſſe formam, &, inſtituta comparatione cum caſibus, ab aliis deſcriptis, videbar jure concludere poſſe, cerebrum, cerebellum, medullamque oblongatam deſiderari.

Facies, ſi partes, ſupra oculos poſitæ, tegebantur, pulchra ſatis apparebat: naſus enim, genæ, os, bene conformata erant. Oculi autem inſigniter protuberabant, & nulla aderant ſupercilia. Superior capitis pars erat depreſſa,

Digitized by Google

ac portio ipſius fornicata videbatur quaſi abſciſſa. Totum caput, mento pectori appreſſo, ſcapulis inſidebat, & auricularum margines ſuperiores dependentes, & antrorſum promoti, ſummos ferme attingebant humeros. Integumenta partis ſuperioris capitis deficiebant, & margine albo, extenuato, hic illic capillis obſeſſo, terminabantur, vel potius multo tenuiora confluxerant cum dura matre, oſſa, quæ baſin conceptaculi cerebri conſtituunt, & hoc in cranio nuda comparebant, tegente. Intra huncce marginem plaga erat admodum inæquabilis, rubra, ſanguinolenta, duos pollices longa, latitudinem ferme eandem habens, & hæc, parum ſupra radicem naſi incipiens, ad locum fermè medium inter ſummos humeros deſcendebat. Variæ hac in parte conſpiciebantur protuberantiæ, duæ molles a parte anteriore, plures oſſeæ a parte poſteriore. *Molliores* & anteriores videbantur cerebri membranæ, hic loci protruſæ, cum integumentis confuſæ, ſanguine extravaſato diſtentæ, & hæ, parum ſublatæ, rotundulam acquirebant formam, ſic ut infundibulum referrent; ſaltem inter tumidulos margines ſpatium quoddam, ſeu cavitas, relinquebatur, in cæcum finem deſinens. Duriores protuberantiæ, vere oſſeæ, nonnullis foraminibus pertuſæ, membrana deſcripta tectæ, videbantur eſſe oſſa petroſa, nexa cum parte anteriore oſſis occipitis, quæ cum baſi oſſis multiformis ſinum pro me-

Digitized by Google

medulla oblongata format. Inter prominentias oſſeas poſteriores, & integumenta nuchæ, fiſſura aderat longa ſex octavas pollicis Rhenolandici partes, in canalem coanguſtata, qui, ut poſtea patuit, idem ille erat, quo, in ſtatu naturali, ſpinalis medulla continetur (*a*).

Sublatis a fronte (*b*), ſupra oculos (*c*), recta retrorſum ad auriculas (*d*), indeque ad medium dorſum (*e*), integumentis (*f*), prominuli conſpiciebantur oculi, multum extra ſuas foveas promoti; inter hos (*g*), ut & inter eoſdem atque auriculas (*h*), maxima aderat pinguedinis copia, quæ formam capiti dabat. Sequebatur margo oſſeus, ſ- radicem naſi incipiens, & in latera verſus & pone aures ſeſe extendens (*i*). Inter hunc marginem, a ſuperciliis factum, dum deficiebant partes illæ oſſis frontis, quæ, inde adſurgentes, proprie frontem formant, & cum verticis oſſibus conjunguntur, & inter reliqua oſſa, ſummo in vertice, non longe ab oculis, pars detegebatur mollis, tumidula,

(*a*) Deſcripta hactenus cranii conformatio externa optime cognoſci poteſt ex Tab. I. & II., quibus litteras nullas adſcripſi, quia partes diverſæ, latius jam exponendæ, ex ſubſequentibus figuris melius cognoscuntur.

(*b*) Tab. III. Fig. 1. a.
(*c*) Tab. III. Fig. 1. b. b.
(*d*) Tab. III. Fig. 1. e. e.
(*e*) Tab. III. Fig. 1. o.
(*f*) Tab. III. Fig. 1. a. a. a. a. a.
(*g*) Tab. III. Fig. 1. c.
(*h*) Tab. III. Fig. 1. d. d.
(*i*) Tab. III. Fig. 1. f. f. f. f.

Digitized by Google

dula, rotundula, ex diverſis eminentiis compoſita (*k*), quæ cavum quoddam includebant: videbantur eſſe cerebri velamenta, ſanguine effuſo turgida, & ex his producebantur venæ, in quoque latere per foramen ſingulare ad jugularem internam tendentes.

Reliquam ſuperiorem cranii partem, nunc magis denudatam, conſtituebant oſſa petroſa (*l*), facillime nunc diſtinguenda, & nexa cum oſſis occipitis parte (*m*), quæ a foramine magno ad partem poſteriorem baſis oſſis multiformis adſcendere ſolet, cum eaque connecti. Foramina itidem [illegible] pro nervis auditoriis parata (*n*). Verſus latera reclinatæ videbantur partes oſſis occipitis laterales, quæ foramen magnum, in ſtatu naturali, a lateribus formant (*o*), ut & duæ aliæ, in quas apex hujus oſſis erat diviſus (*p*), & quæ, ut poſtea patuit, reclinatæ, ad os frontis usque ſeſe extendebant. Oſſa verticis plane aberant. De partibus ſquammoſis oſſium temporum nihil hactenus conſpiciebatur. Videbantur hæ multum a ſe invicem remotæ, minimæ, applanatæ, ut auriculæ etiam cedere debuerint, aliam longe formam acquirere, & meatus auditorius, quamvis pervius, ſic compreſſus eſſet, ut vix conſpici potuerit.

A di-

(*k*) Tab. III. Fig. 1. g g.
(*l*) Tab. III. Fig. 1. h. h.
(*m*) Tab. III. Fig. 1. k.
(*n*) Tab. III. Fig. 1. i. i.
(*o*) Tab. III. Fig. 1. m. m.
(*p*) Tab. III. Fig. 1. l. l.

Digitized by Google

A dictis partibus oſſeis in utroque latere pars tenſa, craſſa, dura, ligamentoſa quaſi, deſcendebat ad ſpinam dorſi (*q*), & inter hanc atque vicinam oſſis occipitis partem, hiatus (*r*) patebat, intra quem, atque canalem, deorſum tendentem, vera, ſuis involucris tecta, diſtinguebatur medulla ſpinalis. Ipſa denique ſpina dorſi in colliculos varios, qui cæterum adeſſe tali modo non ſolent, deſinebat (*s*).

Separatis porro cunctis partibus mollibus, oſſa melius ſeſe manifeſtarunt. Margo oſſeus, glabellam & ſupercilia formans (*t*), os frontis hac in parte terminabat; inde retrorſum tendebant lamellæ, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum ſemper inveniuntur (*u*). Inter has & pone easdem baſis erat oſſis multiformis, ſuis proceſſibus clinoïdeis inſtructa (*v*). Hæc cum parte media oſſis occipitis (*w*), ad quam petroſa oſſa (*x*) accedebant, connectebatur. Cum petroſis cohærebant partes laterales oſſis occipitis (*y*); & hujus oſſis apex, ſeſe inter oſſa verticis interſerere ſolitus, in duas partes fiſſus erat, quæ multum remotæ,

(*q*) Tab. III. Fig. 1. n. n. n.
(*r*) Tab. III. Fig. 1. o.
(*s*) Tab. III. Fig. 1. q. q. r.
(*t*) Tab. III. Fig. 1. f. f. ant. Tab. III. Fig. 2. a. a. a.
(*u*) Tab. III. Fig. 2. b. b.
(*v*) Tab. III. Fig. 2. f.
(*w*) Tab. III. Fig. 2. g.
(*x*) Tab. III. Fig. 2. h. h.
(*y*) Tab. III. Fig. 2. k. k.

Digitized by Google

tæ, & in latera reflexæ, lateralem marginem cranii conſtituebant, ſeſeque ad os frontis usque extendebant (z). Cerebri aderat nihil, niſi hoc nomine inſignire velimus ſubſtantiam duram ſatis, granuloſam, albicantem (a), cum nervis, ut videbatur, cohærentem, in quam paucum illud, quod de encephalo ſupermanſerat, commutatum videbatur. Sita erat hæc ſubſtantia inter partes anteriores oſſium petroſorum (b), & marginem oſſeum, factum ex lamellis, inter cava oculorum & cerebri conceptaculum inveniri ſolitis (c); erat in duas partes diviſa per mediam baſin oſſis multiformis (d), unde vaſculum paulo majus (e) ad anteriora procedebat. Nervi, quantum detegere licuit, aderant omnes, & ſecundum, tertium, quartum, quintum, ſextum, par per foramina, infra dictam ſubſtantiam invenienda, & inſolito modo ſeſe habentia, ad deſtinata loca decurrebant. Alii, quorum origines conſpici non potuerunt, in foraminibus ſuis tamen detegebantur, & per partes, quas naturali in ſtatu petere ſolent, ſeſe diſtribuebant.

Membrana, quæ fiſſuram in nucha detectam terminabat

(z) Tab. III. Fig. 2. l. l.
(a) Tab. III. Fig. 2. m. m.
(b) Tab. III. Fig. 2. h. h.
(c) Tab. III. Fig. 2. b. b.
(d) Tab. III. Fig. 2. f.
(e) Tab. III. Fig. 2. inter a. & f.

Digitized by Google

bat (*f*), & ligamentum referebat, ipſa dura mater erat, vertebris adnexa, & in earum canalem deſcendens; eâ autem usque ad primam, quæ ſeſe monſtrabat, vertebram, ablatâ, patuit ſingularis nexus ſpinæ cum capite, & contenta canalis vertebrarum oculis ſeſe offerebant. Epiſtrophei dens (*g*) oſſis occipitis parti, quæ cum baſi multiformis nectitur, erat non tantum appreſſus, ſed firmiter per ligamenta cum ea nexus. In canali vertebrarum aderat dura mater (*h*), quæ medullam ſpinalem (*i*) continebat involucri adinſtar; & ex medulla verſus latera procedebant nervi ſpinales. In quoque latere arteria vertebralis, in apicem obtuſum, clauſum, deſinens, ſeſe monſtrabat (*k*). Dictæ ſeu ſecundæ vertebræ partes laterales oſſeæ, in duos mucrones obtuſos deſinebant (*l*); perierat enim non tantum cartilago, quæ has partes a poſteriore nectere ſolet, ſed ipſæ illæ multum a ſe invicem erant remotæ, & defectum pars membranacea ſupplebat. Præter Epiſtropheum quatuor tantum adeſſe videbantur vertebræ, verum deficiebat nulla. Atlas quippe, maxime compreſſus, parte anteriore arcus inter dentem Epiſtrophei & os occipitis ſic delitescebat, ut conſpici non poſſet; a parte poſteriore arcus totus deficie-

bat;

(*f*) Tab. III. Fig. 1. n. n. n.
(*g*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*h*) Tab. III. Fig. 2. o.
(*i*) Tab. III. Fig. 2. p.
(*k*) Tab. III. Fig. 2. q. q.
(*l*) Tab. III. Fig. 2. s. s.

Digitized by Google

bat; partes laterales cum ſinu, in occipitis oſſe, a quoque latere nexæ, pro parte diſtingui poterant (*m*), ſed non, niſi ſeparata membrana, quæ partes omnes integebat, firmiterque connectebat. Tertia vertebra etiam deficiebat a parte poſteriore, & hujus, ut & quartæ vertebræ latera ſic erant appreſſa Epiſtropheo, ut vix quicquam de iis apparuerit; quinta, ſexta, & ſeptima (*n*), ferme naturali in ſtatu erant: ſed de collo latius agendum erit, abſoluta cranii deſcriptione.

Ad Faciëi examen progreſſus, oſſa, hanc, ut & foveas oculorum componentia, adeo degenerata (*o*) vidi, ut, calvariam humanam eſſe, vix quisquam crederet.

Maxilla inferior (*p*), ſolito majorem longitudinem, altitudinem, craſſitiem, habens, ſic erat in lateribus compreſſa, ut latera hæcce ab anteriore vix dimidium pollicem diſtarent, a poſteriore, quia ibi hæc oſſa *magis introrſum* prominent, diſtantia etiam non adeo magna eſſet (*q*). Unicum os totam conſtituebat maxillam, non ergo aderant duæ illæ partes, quæ cæterum ſemper in fœtu, in neonato, ſeſe offerunt, & temporis lapſu invicem concreſcunt; linea quædam conſpiciebatur, in figura etiam notata (*r*), quæ nexum

(*m*) Tab. III. Fig. 2. r. r.
(*n*) Tab. III. Fig. 2. t. u. v.
(*o*) Tab. IV. Fig. 1. & 2.
(*p*) Tab. IV. Fig. 1. a. a.
Fig. 2. a.
(*q*) Tab. V. Fig. 2. a. b. b.
(*r*) Tab. IV. Fig. 1. b.

Digitized by Google

nexum duarum partium, cartilaginis interventu, indicare videbatur; ſed ad parvam tantummodo a margine alveolari (*s*) diſtantiam levis fiſſura erat, reliqua pars penitus concreta eminentem & acutiuſculam lineam formabat.

Maxillæ ſuperioris ea pars, quæ, cum palati oſſibus, palatum oſſeum conſtituit (*t*), pariter valde anguſta erat, ſi comparatur cum palato in cranio infantis neonati & bene conformati, & latitudinem trium octavarum partium pollicis vix ſuperabat. A ſuſtentaculis oſſium jugalium maxillaria oſſa inſigniter verſus anteriora erant promota (*u*), unde forma faciei ab humana multum differebat. Jugalia oſſa (*v*) deſcendebant nimium.

Foveæ oculorum multo minus erant excavatæ, quam eſſe ſolent, & oſſa, quæ easdem componunt, omnia figuram, a ſtatu naturali alienam, monſtrabant. Qui in bene conformatis foraminibus oculorum inferiores partes formant, vertices oſſium maxillarium, (qui pariter ſinuum, in his oſſibus inveniendorum ſuperiorem partem conſtituunt, & in quibus ſemicanalis conſpicitur, tranſmittens ramum ſecundi rami quinti nervorum paris, qui ex foramine infraorbitali (*w*) exit) latera conſtituebant interna (*x*). Singula-

(*s*) Tab. IV. Fig. 1. f.
(*t*) Tab. V. Fig. 2. c. c.
(*u*) Tab. IV. Fig. 1. d. d. Fig. 2. d.
(*v*) Tab. IV. Fig. 1. k k.
(*w*) Tab. IV. Fig. 1. g. g.
(*x*) Tab. IV. Fig. 1. o. o.

Digitized by Google

gulari ratione partibus ſuis inferioribus verſus foramina oculorum, ſuperioribus verſus nares, erant promota oſſa plana (*y*), cum dictis oſſium maxillarium verticibus nexa. Inferiores foraminum oculorum partes conſtituebant ſola ferme oſſa jugalia (*z*), multum excavata, & verſus latera pariterque deorſum promota. Latera externa formabant pro parte oſſa jugalia, pro parte os frontis, illæ enim proceſſuum lateralium oſſis multiformis portiones, quæ latera dictorum foraminum cæterum perficiunt, magis verſus partem ſuperiorem erant dimotæ (*a*). Reliquas ſuperiores partes lamellæ illæ oſſis frontis formabant, quæ ſemper oculorum foramina a conceptaculo cerebri diſtinguunt, ſed hoc in capite vix duas octavas pollicis partes latæ erant (*b*). Foramen in quoque cavo oculi non niſi unicum erat (*c*); confluxerant enim tria, quæ adeſſe debuiſſent; illud, quod inter baſin oſſis multiformis & proceſſum priorem invenitur, atque nervum opticum transmittit; lacerum, inter dictum proceſſum & lateralem ejusdem oſſis obvium pro tertio, quarto, ſexto nervo cerebri, & primo ramo quinti; & illud, quod inter os maxillare & proceſſum lateralem oſſis multiformis datur, atque verſus tempus tendit.

A ca-

(*y*) Tab. IV. Fig. 1. q. q.
(*z*) Tab. IV. Fig. 1. k. k. r.
(*a*) Tab. IV. Fig. 1. s.
(*b*) Tab. IV. Fig. 1. t.
(*c*) Tab. IV. Fig. 1. inter o. r. s. q.

Digitized by Google

A capite verſus latera duæ quaſi alæ ſecedebant, factæ ex partibus ſquammoſis oſſium temporum (*d*), admodum parvis, & portionibus oſſis occipitis, in quas apex hujus osſus diviſus erat (*e*), quæ partes in laterali capitis adſpectu una cum proceſſibus zygomaticis patebant melius.

Talem itaque figuram, quæ admirandum hocce cranium a latere exhibet, adjunxi, ut partes, cava oculorum conſtituentes, os frontis (*f*), planum (*g*), vertex oſſis maxillaris ſuperioris (*h*), os unguis (*i*), proceſſus naſalis oſſis maxillaris ſuperioris (*k*); porro ejusdem oſſis corpus, maxillam ſuriorem ſtricte dictam conſtituens (*l*), & alveolarem marginem formans (*m*), multum antrorſum promotum; introitus narium (*n*), os jugale (*o*), proceſſus zygomaticus oſſis temporis (*p*), ejusdem oſſis reliqua pars ſquammoſa (*q*), pars apicis oſſis occipitis (*r*), rite diſtinguantur. Eadem hac in icone conſpiciuntur quidem oſſa omnia, quæ poſteriorem hujus cranii partem conſtituunt, pars lateralis oſſis occipitis (*s*), pars petroſa oſſis temporis (*t*), proceſſus lateralis oſſis

(*d*) Tab. IV. Fig. 1. u. u.
(*e*) Tab. IV. Fig. 1. v. v.
(*f*) Tab. IV. Fig. 2. m.
(*g*) Tab. IV. Fig. 2. n.
(*h*) Tab. IV. Fig. 2. k.
(*i*) Tab. IV. Fig. 2. l.
(*k*) Tab. IV. Fig. 2. g.
(*l*) Tab. IV. Fig. 2. d.
(*m*) Tab. IV. Fig. 2. e.
(*n*) Tab. IV. Fig. 2. i.
(*o*) Tab. IV. Fig. 2. o.
(*p*) Tab. IV. Fig. 2. p.
(*q*) Tab. IV. Fig. 2. s.
(*r*) Tab. IV. Fig. 2. t. ant.
(*s*) Tab. IV. Fig. 2. u. u.
(*t*) Tab. IV. Fig. 2. v.

Digitized by Google

oſſis multiformis (*u*); ejusdem oſſis baſis (*v*); lamella oſſis frontis, ſuperiorem cavi oculi partem conſtituens (*w*); & ejusdem oſſis margo, qui ſupercilium format (*x*). Sed ut partes hæ omnes tanto melius in oculos incurrerent, alio modo depingendum, & a ſuperiore luſtrandum, hocce cranium cenſui.

Hoc pacto itaque depictum (*y*) cranium, in quoque latere & a priori ſupra oculorum cava, exhibet marginem, quo os frontis definit (*z*), lamellas, quæ oculorum cava a conceptaculo cerebri diſtinguunt (*a*); inter quas vix quicquam de cribriformi delitescit (*b*). Adſurgit multum baſis oſſis multiformis (*c*); cujus proceſſus priores inſolitum occupare videntur locum (*d*). A quoque latere hujus baſis cavitas eſt (*e*), quæ omne, quod de cerebro degenerato ſupererat (*f*), reconderat, facta præcipue ex *proceſſibus* lateralibus oſſis multiformis, ibique conſpiciuntur foramina pro ramis ſecundis (*g*), & tertiis (*h*) quinti nervorum paris,

(*u*) Tab. IV. Fig. 2. x.
(*v*) Tab. IV. Fig. 2. y.
(*w*) Tab. IV. Fig. 2. z.
(*x*) Tab. IV. Fig. 2. α. α.
(*y*) Tab. V. Fig. 1.
(*z*) Tab. V. Fig. 1. a. a.
(*a*) Tab. V. Fig. 1. b. b.
(*b*) Tab. V. Fig. 1. c.
(*c*) Tab. V. Fig. 1. d.
(*d*) Tab. V. Fig. 1. e. e.
(*e*) Tab. V. Fig. 1. f.
(*f*) Tab. III. Fig. 2. m. m.
(*g*) Tab. V. Fig. 1. g.
(*h*) Tab. V. Fig. 1. h.

Digitized by Google

ris, & pro vaſis (*i*). Pone baſin multiformis cartilago (*k*) eſt, cujus ope pars anterior oſſis occipitis (*l*) cum hac baſi conjungitur. Partes petroſæ oſſium temporum (*m*), quæ deſcendunt & verſus anteriora decurrunt in bene conformato cranio, multum adſurgunt, & in parte, nunc ſuperiore, conſpicitur foramen, quod ſine dubio intravit ſeptimum nervorum par (*n*). Inter illud foramen, atque ſupra nominata, aliud eſt, maxime contractum, per quod arteria carotis adſcendere debuit (*o*). Cum partibus poſterioribus horum oſſium petroſorum cohærent, multum a ſe invicem remotæ, partes laterales oſſis occipitis (*p*), & in ipſis illis oſſibus diverticulum adeſt (*q*), multum excavatum, unde vena jugularis interna accepit ſanguinem. Laterales cranii partes conſtitui ab oſſe occipitis (*r*), hac ex figura egregie etiam patet; confirmatque eadem, maximam, pro parte ex aliis figuris jam cognitam, mutationem ſubiiſſe os occipitis. Hoc os in fœtu ex quatuor componitur partibus (*s*), quæ invicem nectuntur ſic, ut inter easdem foramen magnum re-

(*i*) Tab. V. Fig. 1. i.
(*k*) Tab. V. Fig. 1. *.
(*l*) Tab. V. Fig. 1. k.
(*m*) Tab. V. Fig. 1. l. l.
(*n*) Tab. V. Fig. 1. m. m.
(*o*) Tab. V. Fig. 1. n. n.
(*p*) Tab. V. Fig. 1. o. o.
(*q*) Tab. V. Fig. 1. p. p.
(*r*) Tab. V. Fig. 1. r. r. r. r.
(*s*) Albini Icon. oſſ. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11. 12. 13.

Digitized by Google

remaneat; harum maxima illa eſt, quæ apicem conſtituit (*t*), ſeſe inter oſſa verticis interſerit, & cum iisdem poſtea ſuturam lambdiformen conſtituit. Deficiebant in deſcripto cranio oſſa verticis, occipitis oſſis portio dicta ſuperior erat ad foramen magnum usque diviſa, altera pars dextrorſum, ſiniſtrorſum altera receſſerat, & cum reliquiis partium ſquammoſarum oſſium temporum atque frontis quæque cohærebat: in his etiam partibus illæ aderant fiſſuræ (*u*), quæ in hac maxima oſſis occipitis parte in fœtu ſemper adeſſe ſolent (*v*). Receſſerant præterea multum ab invicem partes laterales oſſis occipitis (*w*), & hinc non niſi margo anterior foraminis magni (*x*) ſupererat, qui formari ſolet ab illa parte dicti oſſis (*y*), quæ, inter petroſa (*z*) ſeſe interſerens, cum baſi oſſis multiformis (*a*) conjungitur. Et, cum his in partibus lateralibus condyli ſunt (*b*), cum quibus Atlantis ſinus (*c*) conjunguntur, removeri illi ſinus & partes laterales dictæ vertebræ (*d*), debuerunt, atque Epiſtro-

(*t*) Albin. Icon. oſſ. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11.
(*u*) Tab. V. Fig. 1. s. s.
(*v*) Albin. loc. cit. Fig. 10. 11. g. g.
(*w*) Tab. V. Fig. 1. o. o.
(*x*) Tab. V. Fig. 1. t.
(*y*) Tab. V. Fig. 1. k.
(*z*) Tab. V. Fig. 1. l. l.
(*a*) Tab. V. Fig. 1. d.
(*b*) Albin. Icon. oſ. fœt. Tab. III. Fig. 12. f.
(*c*) Id. Ibid. Tab. VIII. Fig. 56. d. e. d. e.
(*d*) Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

Digitized by Google

ſtrophei dens (*e*) ſtatim in conſpectum venit; & hinc etiam pars inferior hujus cranii longe aliam partium formam exhibuit, quam in ſtatu naturali.

Quæ in hac figura exhibita ſunt, multo melius in dextro, quam in ſiniſtro, apparent latere, quoniam in hocce relicta membrana eſt, quæ partes omnes integebat, in illo verum ſic depurata oſſa omnia ſunt, ut penitus nuda appareant.

Quamvis eum in finem deſcripto jam modo, in prima tabulæ quintæ icone, cranium exhibitum eſt, ut mutationes, quas conceptaculum cerebri ſubiit, optime pateant, attamen partes, quæ naſum oſſeum, oculorum cava, maxillam ſuperiorem conſtituunt, exacte etiam inde cognosci poſſunt. Frontis oſſis portiones duæ (*f*), media linea diſtinctæ, inter oculorum cava ſeſe multum extendunt, & cum naſi oſſiculis (*g*) conjunguntur. In oculorum foraminibus oſſa jugalia (*h*), vertices oſſium maxillarium ſuperiorum (*i*), oſſa plana (*k*), unguis (*l*), proceſſus laterales multiformis (*m*), conſpiciuntur, & in fundo foramina (*n*), in utroque cavo unum, ex confluentibus variis enatum; quæ quidem majora ſunt, quam hic apparent,

quo-

(*e*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*f*) Tab. V. Fig. 1. u. u.
(*g*) Tab. V. Fig. 1. v. v.
(*h*) Tab V. Fig. 1. y. y.
(*i*) Tab. V. Fig. 1. z. z.
(*k*) Tab. V. Fig. 1. α. α.
(*l*) Tab. V. Fig. 1. β. β.
(*m*) Tab. V. Fig. 1. γ. γ.
(*n*) Tab. V. Fig. 1. δ. δ.

Digitized by Google

quoniam hoc in ſitu capitis, per inferiorem eamque ampliorem partem, transparent interiores maxillæ inferioris portiones.

In baſi ſeu inferiore parte cranii; quæ denique examinanda & icone illuſtranda videbatur (*o*); pone palatum oſſeum (*p*) duæ narium cavitates, medio vomere (*q*) ſeparatæ, apparent; ab horum lateribus proceſſus pterygoïdei oſſis multiformis (*r*), oſſium temporum annuli (*s*), tympani membranas continentes; partes mammillares oſſium temporum (*t*), a lateribus foramina (*u*), inter partes laterales oſſis occipitis, multum remotas (*v*), atque illas ejusdem oſſis portiones, in quas ſeceſſerat apex (*w*), ut & inter partes petroſas oſſium temporum. Ad hæc deſinebant venæ jugulares internæ, ex diverticulis antea deſcriptis (*x*) ſanguinem accipientes.

Oſſa petroſa inter ſe magnum relinquunt hiatum, ſeu ſulcum, enatum exinde, quod pars anterior oſſis occipitis (*y*), quæ ſe inter dicta oſſa interſerit, & cum baſi multiformis conjungitur, multum ſurſum eſt protruſa, & illæ oſſium pe-

(*o*) Tab. V. Fig. 2.
(*p*) Tab. V. Fig. 2. c. c.
(*q*) Tab. V. Fig. 2. d.
(*r*) Tab. V. Fig. 2. e. e.
(*s*) Tab. V. Fig. 2. f. f.
(*t*) Tab. V. Fig. 2. g. g.
(*u*) Tab. V. Fig. 2. h. h.
(*v*) Tab. V. Fig. 2. i. i.
(*w*) Tab. V. Fig. 2. m. m. m. m.
(*x*) Tab. V. Fig. 1. p. p.
(*y*) Tab. V. Fig. 2. l.

Digitized by Google

petroſorum partes, quæ cum dicto oſſiculo cohærent, pariter adſcendunt, depreſſis partibus lateralibus. Dictum hiatum adimplebant colli vertebræ. Loco etenim condylorum ſeu proceſſuum coronoïdeorum, in partibus lateralibus oſſis occipitis ſemper præſentium pro nexu cum Atlante, duæ ſatis æquabiles, parum excavatæ, erant ſuperficies (z), cum quibus prima vertebra, una cum ſequentibus maxime mutata, committebatur.

Pars quippe anterior arcus Atlantis (a), tota, ut ſolet, cartilaginea, & tenuiſſima, oſſis occipitis parti, anteriorem foraminis magni marginem facienti (b), ſic fuit appreſſa, ut conſpici non potuerit. Partes Atlantis laterales oſſeæ ſuperficies duas monſtrabant, parum prominulas, cartilagine incruſtatas (c), quæ dictis planitiebus in partibus lateralibus oſſis occipitis (d), ſeſe accommodabant. Ab inferiore earundem partium lateralium, duo erant ſinus, cartilaginea cruſta obducti (e), pro nexu cum partibus lateralibus Epiſtrophei (f). Deficiebat arcus poſterior Atlantis, ſeceſſerant hoc in loco partes laterales multum a ſe invicem, & deſinebant in mucronem, tuberculatum (g).

Epi-

(z) Tab. V. Fig. 2. k. k.
(a) Tab. VI. Fig. 3. 4. a.
(b) Tab. V. Fig. 1. t.
(c) Tab. VI. Fig. 4. b. c.
(d) Tab. V. Fig. 2. k. k.
(e) Tab. VI. Fig. 3. b. c.
(f) Tab. VI. Fig. 1. e. e.
(g) Tab. VI. Fig. 3. 4. d. d.

Digitized by Google

Epiſtrophei dens (*h*), propter dictum ſitum arcus anterioris Atlantis, ejusque tenuitatem, videbatur ſoli occipitis oſſi accumbere (*i*). Partes ſecundæ hujus vertebræ laterales (*k*), ſuis ſuperficiebus, cartilagine tectis (*l*), pro nexu cum Atlante (*m*) inſtructæ, multum a ſe invicem remotæ, deficiente apice cartilagineo, depreſſæ (*n*) præterea, ſic ut ultra ſubſequentis vertebræ partes laterales (*o*) deſcenderent, deſinebant in apicem obtuſum, cartilagine obductum (*p*). Tertiæ (*q*), & quartæ (*r*) vertebræ partes laterales, ſolito tenuiores, pro parte ſecundâ (*s*) tectæ, cartilaginis ope a parte poſteriore cohærebant (*t*). Quartæ (*u*), ut & quintæ (*v*) apices magis adſcendebant: ſexta (*w*) atque ſeptima (*x*) erant naturales. Corpora harum vertebrarum (*y*), ut & proceſſus articulares (*z*), ſolito modo erant fabrefacta.

(*h*) Tab. VI. Fig. 1. 2. a.
(*i*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*k*) Tab. VI. Fig. 1. c. c. Fig. 2. o.
(*l*) Tab. VI. Fig. 1. e. e.
(*m*) Tab. VI. Fig. 3. b. c.
(*n*) Tab. VI. Fig. 2. o.
(*o*) Tab. VI. Fig. 1. g. g. Fig 2. p.
(*p*) Tab. VI Fig. 1. d. d.
(*q*) Tab. VI. Fig. 1. g. g. Fig. 2. p.
(*r*) Tab. VI. Fig. 1. h. h. Fig. 2. q.
(*s*) Tab. VI. Fig. 1. c. d. c. d. Fig 2. o.
(*t*) Tab. VI. Fig. 1. i.
(*u*) Tab. VI. Fig. 1. h. h. Fig 2. q.
(*v*) Tab. VI. Fig. 1. k. k. Fig 2. r.
(*w*) Tab. VI. Fig. 1. l. l. Fig. 2. s.
(*x*) Tab. VI. Fig. 1. m. m. Fig. 2. t.
(*y*) Tab. VI. Fig. 2. b-g.
(*z*) Tab. VI. Fig. 2. h-n.

C A-

Digitized by Google

CAPUT SECUNDUM.

De Acephalis veris.

Non deſunt exempla infantum, toto capite carentium, qui itaque veri Acephali dicendi ſunt. Ii vero, qui hoc ſenſu monſtroſi erant, vel ſolo deſtituti fuerunt cranio, vel præter caput, aliis, pluribus paucioribus, ad vitam magis minusve neceſſariis caruerunt partibus, vel & maſſam retulerunt informem.

Minimus videtur eſſe numerus eorum, quibus, omni alio ſenſu, ſaltem quoad formam externam, perfectis, truncus ſupra humeros, rotundo fine deſinebat, nullumque adnexum caput erat. Tot quidem a variis auctoribus adducuntur caſus, qui huc viderentur referri debere, ut magnum potius, quam parvum, horum numerum quisque crederet, verum ſi Pareum (*a*), Schenkios, patrem (*b*), filium (*c*), Licetum (*d*) aliosve evolvimus, aut ab Halle-

ro

(*a*) Oeuvres Paris 1628. liv. 25. chap. 8.
(*b*) Obſervat. Medicor. rar. pag. 8.
(*c*) Monſtror. Hiſtor. mirab. Francof. 1609. pag. 1.
(*d*) De monſtris ex recenſione Blaſii. pag. 138.

Digitized by Google

ro citatas obſervationes (*e*) intuemur, rarius ſolum caput defeciſſe, merito concludimus.

Narrat Du Cauroy, natum fuiſſe infantem absque capite, & ullo indicio ipſius, ſed quanta fides haberi huic obſervationi debeat, ex iis, quæ ſuperaddit, quisque concludet, relatum ſibi hunc caſum ab obſtetrice fuiſſe, ſe infantem non vidiſſe, multo minus examinaſſe (*f*).

Videretur in Muſeo Regis Galliarum adſervari fœtus trium menſium, quoad truncum artusque bene conformatus, ſed capite carens, quem ad Morandum anno 1746. miſit Vacher (*g*). Verum ſi adtendimus ad ea, quæ Academici Pariſini de eodem hoc fœtu, a Morando Academiæ oſtenſo, dicunt, partes alias etiam male conformatas fuiſſe, liquet (*h*).

Mappus autem verum acephalum, cui partes reliquæ omnes rite conſtructæ erant, delineavit. Huic infanti, præter caput, deërat omnino nihil. Dolendum, quod cultro

(*e*) Lib. de monſtris Oper. minor. Tom. 3. pag. 35. Elem. Phyſiol Tom. 4. pag. 353.

(*f*) Journal des Sçavans 1696. Collect. Acad. Part. etranger. Tom. 7. pag. 27.

(*g*) Hiſtor. natur. avec la deſcription du Cabinet du Roy. Tom. 5. pag. 268. Edit. in 8.

(*h*) Hiſtoir. de l'Acad. des Sciences année 1746. pag. 40.

Digitized by Google

tro anatomico hocce monſtrum ſubjicere non licuerit, adeoque, præter brevem deſcriptionem formæ externæ, & exactam delineationem, prout ab anteriore & a poſteriore ſeſe exhibuit, nihil dare potuerit (*i*).

Vidit Littre fœtum ſeptimeſtrem, capite colloque carentem, cujus trunci pars ſuperior iisdem tegebatur integumentis, quibus reliquum corpus; aliumque octimeſtrem, ſolo capite deſtitutum, cujus ſupremam colli partem cutis inveſtiebat (*k*).

Stetini in Pomerania vidiſſe ſe infantem ſine capite, cui nihil ulterius videtur defuiſſe, memoriæ prodidit de Superville (*l*).

Longe major numerus eorum, quibus præter caput, etiam aliæ defuerunt partes, tantus profecto, ut tædium Lectori crearem, ſi omnia annotata exempla repeterem. Sufficiant ſequentia.

Poſt teneram, bene conformatam, puellam, in lucem emiſſam, anno 1690. Magdeburgi monſtrum acephalum fuiſſe natum, tradit Schelhammer (*m*). Artus difformes erant; corde & pulmonibus carebat; ſternum nullum conſpi-

(*i*) Hiſtor. Med. de Acephalis Argent. 1687. pag. 24.

(*k*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1701. pag. 119. 120. Edit. Amſt.

(*l*) Philoſoph. Transact. 1740. Num. 456. pag. 303.

(*m*) Ephem. Nat. curioſ. Dec. 2. ann. 9. obſ 258.

Digitized by Google

ſpiciebatur, coſtæ autem omnes cum diaphragmate aderant, nec deficiebant abdominalia viscera.

Bononiæ 1720. natam, & paululum motam, monſtroſam puellam refert Vogli, non cerebro tantum, ſed & capite, brachiis, pulmonibus, corde, diaphragmate, hepate, liene, renibus ſuccenturiatis deſtitutam, ſpinali autem medulla ampla, renibus permagnis, rudi ventriculo, inteſtinis, veſica urinaria, utero cum annexis tubis & teſtibus, gaudentem; pedibus tamen tribus tantum digitis inſtructis, prioribus quidem digitis in eorum altero ſimul preſſe junctis, in altero vero belle diviſis, ſexuque adeo diſtincto, ut nunquam melius. Enixa eam erat mater poſt partum alius puellæ vivæ, & completæ: utraque peculiari ſuo funiculo umbilicali, placenta vero communi, ditabatur (*n*). Videtur hic fœtus idem cum eo, quem anno pariter 1720. Bononiæ ſe vidiſſe, tradit Bianchi, licet deſcriptio paulo alia ſit. Nonimeſtrem enim fœtum ſeſe ibidem obſervaſſe notat, ſine capite, ſine thorace, ſine corde, ſine pulmonibus & vaſis majoribus ſanguineis, ita ut ſumma trunci pars diaphragmate finiretur (*o*). Bianchi ſaltem inſtitutæ a Vogli ſectioni adſtitit (*p*). Una

(*n*) J. H. Vogli fluidi nervei hiſtoria Bononiæ 1720. pag. 38. A. Vallisneri Opere Fiſico-mediche. Tom. 2. pag. 302.

(*o*) De naturali in humano corpore vitioſa, morboſaque generatione hiſtoria pag. 245.

(*p*) Vallisneri loc. cit. pag. 303.

Digitized by Google

Una cum viva puella, ſexto graviditatis menſe, enixam mortuam deſcripſit Mery, cujus trunci pars ſuperior terminabatur primâ dorſi vertebrâ. Caput, collum, ſcapulæ, claviculæ, brachia, deficiebant, infra umbilicum perfecta erat, ſic ut ſolummodo in utroque pede minimus deëſſet digitus. Unicæ placentæ ambæ adhæſerant intra eadem velamenta, ex unico fune, ſed circa mediam longitudinem bifido, dependentes. Ventre aperto ventriculus, omentum, inteſtina tenuia, hepar, veſicula fellea, pancreas, lien non inveniebantur, ſed aderant craſſa inteſtina una cum utero. Cœcum ſuperiorem capacitatis partem occupabat, duæ ipſi adhærebant appendices vermiculares, & principium ipſius erat clauſum. Meſenterio craſſa adhærebant, venas a vena umbilicali, arterias a trunco magno accipientia. Renes, maſſa informi carnoſa tecti, alto admodum loco deprehendebantur, indeque nati ureteres ad veſicam decurrebant. Novem coſtæ, cum vertebris articulo nexæ, partibus anterioribus liberæ erant, deficiente ſterno, licet cartilago enſiformis adeſſet. Juxta corpora vertebrarum duo incedebant canales, alter a ſiniſtro latere officio aörtæ fungebatur, alter a dextro officio venæ cavæ. Pulmones cum corde aberant (q).

Argen-

(q) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1720. pag. 10. ſeq. edit. Amſt.

Digitized by Google

Argentorati fœtus, ſex circiter menſium, acephalus, diſſectus dicitur. Medium pectoris occupabat excreſcentia ſpongioſa, parvis glandulis obſita. Extremitates ſuperiores & inferiores erant præternaturales. Ad ſupremam corporis partem ſpina dorſi verſus anteriora erat inclinata, & ad dictam excreſcentiam deſinebat. Supra ſcapulas ſubſtantia fungoſa erat, intra quam nullum veſtigium oſſiculorum cranii, cerebri, aliarumve partium capitis detegebatur. Hepar, ventriculus, lien aberant. Renes occupabant hypochondria: inteſtina membranæ interventu adhærebant vertebris, & canalis hic ſuperiore in parte erat perfecte clauſus. Thoracis capacitas, diaphragmate a ventre ſeparata, parva admodum, nullum continebat viſcus (r).

Exactam anatomen fœtus ſine capite, collo, pectore, corde, pulmonibus, ventriculo, hepate, liene, pancreate, & parte inteſtinorum tenuium, dedit Clar. Winslow. Mater, in lucem emiſſo puero bene conformato, hunc, ventre, lumbis, coxis, artubusque inferioribus compoſitum fœtum peperit, dimidium ergo fœtum referentem, & longitudine ſua octo pollices non ſuperantem. Craſſities coxarum femorumque enormis erat. Superior pars, rotunda, iisdem integumentis inveſtiebatur, quæ reliquum

(r) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 87.

liquum corpus tegebant. Crura incurvata, pedes contorti, digiti præternaturales erant. Funis umbilicalis cum demiſſiori, quam cæterum ſolet, abdominis loco cohærebat. Ad diſtantiam ſesqui lineæ ſupra umbilicum parva eminentia aderat cutanea, & a latere dextro ſimilis, minor. — Secta cute, membrana adipoſa, ſimilis madidæ ſpongiæ, ſeroſum humorem magna copia emittebat. Inter cutem & telam celluloſam ſupra eminentiam cutaneam, muſculus conſpiciebatur, tenuis, excolor; qui ſummitatem corporis infantis conſcendebat, & a poſteriore usque ad infimam lumborum partem deſcendebat. Supra dictam eminentiam cutaneam musculus hic ex puncto quaſi incipiebat, fibræ autem, adſcendendo, radiorum adinſtar, divergebant, donec dictum attingebant locum, ubi in celluloſa videbantur evanescere. Nihil aliud muſculoſi circa ventrem detegebatur, &, inter cutem atque peritonæum, præter craſſam celluloſam, & pauca vaſa ſanguinea, nihil erat. — Ventre aperto, mox inteſtina ſeſe offerebant. Deficiebant ventriculus, hepar, lien, pancreas, veſicula fellis, omentum, duodenum. Inteſtina reliqua meſenterio adhærebant: extremitas eorum ſuperior perfecte erat clauſa, inferior ſolito modo & loco deſinebat. Veſica urinaria, ferme naturalis, urachum, vaſaque arterioſa, nexa monſtrabat. Vena umbilicalis, poſtquam receſſerat a fune umbilicali, &

abdomen intraverat, formabat truncum, admodum brevem, qui recta adſcendens ſeſe infigebat baſi eminentiæ cutaneæ, conjuncta ibi cum trunco alius vaſis, ex eadem baſi exeuntis, quod inflexum pone inteſtina deſcendebat, ferme in eundem modum, ac aörtæ pars inferior, & plures emittebat ramos. —— Eminentiâ cutaneâ diſſectâ, ſublatisque hunc in finem integumentis, hoc in loco ſatis craſſis, incluſus ipſi conſpiciebatur ſaccus membranaceus, albus, ex parvis cellulis membranaceis, humore ſeroſo-lymphatico plenis, compoſitus; harum autem conformatio & diſpoſitio circa aperturam venæ umbilicalis & ſimilem trunci arterioſi, inveſtigari non poterat. Aderat ren unicus, magnus, naturalis, ſed transverſim vertebris lumborum impoſitus, ſic ut concava pars inferiora verſus dirigeretur; variæ hunc renem intrabant arteriæ, ſed *nulla partem* concavam, ex qua duo exibant ureteres, ſolito more deſcendentes. Capſulæ atrabilariæ aberant. —— Vaſorum arterioſorum decurſus erat ſingularis. Continebant ſimilem humorem, qualem ſaccus, eminentiæ cutaneæ incluſus. Ne guttula quidem ſanguinis conſpiciebatur. Venarum nullum apparuit veſtigium. —— Oſſa ferme omnia bene conformata erant. Tria metacarpi detegebantur, & tres ordines digitorum. Patellæ deficiebant (*s*).

Una

(*s*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 811.

Digitized by Google

Una cum vivis ſanisque gemellis in lucem emiſſum monſtrum deſcribitur ſine capite, thorace, brachiis (*t*). Abdomen cum partibus inferioribus & genitalibus rite erat conformatum; pedes vario modo intorti; utrique tres adhærebant digiti, quorum medius, in ſiniſtro latere, ex duobus, minoribus, concretis invicem, conſtabat, & duplici inſtructus erat ungue. Abdomen craſſa, ſpongioſa, carne, compoſitum, cavitate parva gaudebat, præter renes, inteſtinum, & veſicam urinariam, nihil continente.

Fœtum octimeſtrem obſervavit de Superville, ſine capite & brachiis, ſolo abdomine, artubusque inferioribus, conſtantem. Unica intus erat capacitas, cujus in ſuprema parte veſica parva conſpiciebatur, ſed quæ præter pauca inteſtina, duos renes, veſicam urinariam, ac dextrum teſticulum, continebat nihil. Caro admodum dura erat. Cor, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, meſenterium, aberant (*u*).

Deſcripſit quoad formam externam fœtum, nono graviditatis menſe, una cum alio in partu defuncto, natum, capite,

(*t*) Breslauiſche Sammlungen von Natur- und Medicin- Kunſt- und Literatur-Geſchichten 1722. Jun. pag. 626. Conf. etiam J. C. Kundmann Seltenheiten der Natur und Kunſt. pag. 809. Tab. 16. Fig. 3. 4.

(*u*) Philoſoph. Tranſact. vol. 41. pag. 303. 1740. n. 456.

Digitized by Google

pite, corde, pulmonibus, ventriculo, liene, pancreate, hepate, renibus, deſtitutum, Le Cat, ejusque ſectionem anatomicam dedit (*v*), quam obſervationem olim exacte communicavi (*w*).

Dicitur etiam adſervare Cl. Sue monſtrum, cujus caput, pedes, & extremitates ſuperiores deficiunt, inferior trunci pars & pedes adſunt, nullum vero umbilicalis funis veſtigium reperitur (*x*).

Simile denique monſtrum examinare & mihi licuit, quemadmodum alibi dixi (*y*), idemque hoc delineatum exhibetur (*z*).

Veri acephali ſubinde maſſam informem retulerunt. Pertinet huc Everhardi obſervatio (*a*), quam repetiit Blaſius (*b*). Monſtroſus hic fœtus, pro carnea mole duntaxat habitus, ſine capite, collo, pectore, brachiis, inſtructus ſolummodo erat lumbis atque natibus, quas excepere femora, crura, pedes, quorum dexter tribus tantum munitus digitis, ac

(*v*) Philoſoph. Transact. vol. 57. part. 1. pag. 1.

(*w*) Natuur-en Geneesk. Bibliotheek VI. D. pag. 117. ſeq.

(*x*) Burdach de læſione partium, fœtus nutritioni inſervientium. pag. 5. not. b.

(*y*) Obſervat. Anatom. Patholog. Lib. 2. pag. 101. not. *z*.

(*z*) Geneeskundige Jaarboeken I. D. 2. ſt. pag. 113.

(*a*) Deſcripta hæc eſt in libro, cui titulus: lux e tenebris effulſa ex viscerum monſtroſi partus enucleatione. Medioburgi 1663.

(*b*) In Appendice ad Licetum de monſtris pag. 300.

Digitized by Google

ac œdematoſus admodum; ſiniſter quatuor digitis gaudebat, & ambo decuſſatim excurrebant. Aderant podex, membrum virile, ac umbilicalia vaſa longo ſatis itinere placentam uterinam ſubeuntia, iisque glandula quædam incubuit. Ultima lumborum vertebra in apicem deſinebat. Diſſecto corpuſculo, neque cor, multo minus pulmones, neque lienem, renes, veſicam urinariam, neque inteſtina obtegens omentum reperire licuit. Unicum hepar, vaſis ſuis inſtructum, & ratione corpuſculi mole vaſtiſſimum, ac inteſtina, pauca, vacua, breviſſima, ſuo colligata meſenteriolo, pluresque glandulæ, in peritonæo fuere recondita. Ventriculus niſi ſuperioris inteſtini pars quædam expanſior, craſſiorque apparuit. Cœcum inteſtinum non aderat. Colon ob inciſuras facillime diſtingui potuit. Rectum imperforatum extitit. Jecur veſicula fellea poroque bilario caruit.

Ovum, ab utero ejectum, circa ſeptimum graviditatis menſem, una cum ingenti mole veſicularum, examinavit Vallisneri. Magnitudo erat ovi anſerini; continebat molem imperfectam & morboſam. Caput, pedes, & crura deërant, ſolus corporis truncus, ruditer compactus, obſervabatur, & in eo cor erat amplum cum aörta & vena cava inter geminos utriculos, qui pro pulmone habiti ſunt. In imo ventre informis ſanguinea moles vices hepatis ge-

Digitized by Google

rebat. Loco pancreatis & lienis gemina congeries incompoſita glandularum apparuit. Ventriculus cum elongatis inteſtinis mollibus & friabilibus patuit (*c*).

Obſervavit etiam Mappus maſſam deformem, ex qua inteſtina propendebant nuda, cui infimus erat uterque pes, alter plenior, alter extenuatus. Cute inciſa & remota, inferiorum artuum oſſa, carnibus tecta, cum oſſibus innominatis & ſacro, carne itidem non deſtitutis, molem conſtituere, manifeſtum erat (*d*).

Talem informem molem paucis etiam deſcripſit, & delineavit Burton (*e*).

Huc denique accenſendum videtur monſtrum, cujus deſcriptionem delineationemque dedit Buttner (*f*). Caput, brachia, deficiebant; pedes, genitalia, difformia erant; anus clauſus, &, quoad viscera interna multi etiam obſervabantur defectus: cor enim, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, renes, teſtes deërant, & inteſtinorum canalis brevis admodum erat. In ſceleto non minus variæ difformitates notabantur.

(*c*) Malpighii Oper. poſth. pag. 87.
(*d*) Hiſtor. Medic. de Acephalis pag. 25.
(*e*) An Eſſay towards a complete new ſyſtem of Midwifry pag. 274. Tab. 17. fig. 1.
(*f*) Anatom. Wahrnehm. pag. 188.

C A-

Digitized by Google

CAPUT TERTIUM.

De acephalis, minus proprie dictis.

Ad Acephalos, improprie dictos, refert citatus antea Mappus (*a*), 1. tales, qui primo ſolum intuitu acephali omnibus videntur, ſed rite examinati caput monſtroſum habent; 2. qui parte capitis carent, fronte, cranio, cerebro; 3. qui gemellis adhærentes colletenus, ex pectore aut ventre illorum integri pendere viſi ſunt, capite quaſi in ventre aut pectore gemelli fratris aut ſororis recondito, qualia obſervata, ut alii enumerarunt, ſic & Mappus plura collegit (*b*).

Dicen-

(*a*) Hiſtor. Medic. de Acephalis pag. 15. ſeq.

(*b*) Ipſe, caſum hujus generis deſcribens, obſervationes ſimiles, bene multas, adduxi, in Nov. Act. Phyſico-Medic. vol. 4. pag. 150. Meretur pueri monſtroſi hiſtoria hic paucis repeti. — Infra ſternum pueri, omni ſenſu perfecti, inter cartilagineos coſtarum ſpuriarum margines, magis ad dextrum, quam ad ſiniſtrum latus, abdomini adhærebant nates, femora, crura, ac pedes alterius infantis, per ſolam cutem, quæ latitudinem dimidii pollicis non excedebat. Linea, qua nates ſeparari ſolent, non erat diſtinguenda, & nulla ani comparuit apertura, & in ipſius loco cutis exiguam exhibebat foveam. Genitalia aderant nulla, ſed eorum loco pars quædam, ex duplicata cute conſtans, nulla apertura prædita, ad dextrum latus

Dicendum nobis præſertim erit de illis, qui ſecundo loco memorati ſunt, caſibus, de iis itaque infantibus, qui inſtar noſtri, hoc opuſculo deſcripti, capite gaudent, ſed adeo deformi, ut locus pro cerebro ferme nullus ſuperſit, illudque ea propter una cum oſſibus variis, aliorumque partibus, deficiat.

Qui autem obſervata talia annotarunt, vel externam tantum conformationem delinearunt, vel anatomen minime exactam inſtituerunt (*c*), de his itaque non dicam, ſed exem-

tus reflexa, compreſſa, & hac ſub parte linea transverſa cutem dividebat. —— Femora ferme recta verſus latera procurrebant; cum iis ad angulum parum acutum connectebantur crura. Pedes erant perfecti. Tertio a partu die infans obierat, convulſionibus validis, quæ totum corpus, &, referente matre, adnexas etiam partes adfecerant, vexatus. —— Columbus anatomen talis monſtri deſcripſit. Anatom. lib. 15.

(*c*) Mauriceau obſervat. ſur la groſſeſſe & l'accouchement des femmes obſ. 348. Velſchii Obſervat. Med. Epiſagmate 9. in Ejusdem ſylloge Curat. & Obſervat. Medicinal. Van Meekeren Genees- en Heelk. Waarnem. pag. 445. Bartholini Cent. 1. hiſt. anatom. 83. pag. 124. Van Horne in litteris ad Wepferum in Ephem. Nat. curioſ. Dec. 1. ann. 3. pag. 223. Slegel ib. pag. 224. Hunerwolf Ibid. Dec. 2. ann. 9. obſ. 98. Journal des Sçavans 1697. pag. 581. Os occipitis, oſſa verticis, tota pars oſſis frontis, quæ in ſuperciliis ad ſuturam coronalem ſeſe extendere ſolet, partes ſquammoſæ oſſium temporum aberant. Vixerat infans quatuor vel quinque dies. —— Göckel Conſil. & curat. medicin. cent. 2. obſ. 50. Littre Hiſtoir. de l'Academie R. des Sciences 1700. pag. 58. Edit. Amſt. 1701. Mem. pag. 120. La Motte traité des accouchemens pag. 542. A pedibus ad palpebras ſuperiores bene formata erat puella, ſed loco oſſium

Digitized by Google

exempla annotabo, quæ cum noſtro, vario ſenſu, conveniunt, & ad illuſtrandum illud inſervire poſſunt.

Caput infantis, cerebro carentis, quem vidit Mauritius Hoffmannus (*d*), plane monſtroſum erat, facies deformis fère caninam exprimebat, auriculis pendulis; oculi ſolitæ magnitudinis eminentiorem faciëi partem occupabant. Frons, calvaria, cerebrum, & cerebellum ſeſe non offerebant. In parte, faciëi oppoſita, durum quoddam corpus, figura primæ vertebræ, alata, carnea mole obductum, protuberabat, ſub quo foramen inſigne penetrabat ad vertebrarum cervi-

calium

ſium frontis, verticis, occipitis, lamella oſſea erat, intime nexa illis partibus, ad maxillam ſuperiorem pertinentibus, quibus cerebrum incumbere ſolet. Cerebrum nullum erat. Sub lamella externa dicti oſſis ſubſtantia ſpongioſa & tenera deprehendebatur. —— Denys ampt en pligt der Vroedmeeſters pag. 197. fig. 5. 6. Blanchott in ſelect. Phyſico-oeconom. Stutgardiæ 1749. 2. ſt. pag. 127. Pettman Nov. Act. Phyſ. Medic. Tom. 3. pag. 493. Cl. van Doeveren Obſervat. Academ. pag. 45. Fœtus, de quo agit, capitis, collo breviore ſuffulti, ſuperiore parte maxima erat deſtitutus. Cranii quippe galea fere a ſuperciliis, oculos permagnos & valde protuberantes ſuperne definientibus, usque ad imam occipitis partem deërat; oſſa temporum compresſa, & in duo quaſi tubera nonnihil elevata erant. Oſſium defectum adimplebat maſſa rubertima, deformis, cerebri rudera exhibens, tenui membrana tecta, humorem ſanguinolentum, per foraminulum, quod durante partu factum erat, effundens. Cultro anatomico fœtum non ſubjecit. ——— Acrel tal om foſtrets ſjukdomar i Moderlifvet. Stockh. 1770. pag. 24. J. Bang Societ. Medic. Havnienſ. Collect. vol. 1. pag. 91.

(*d*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obſ. 36.

calium & dorſalium thecas, quæ, licet membrana quadam firma ſuccinctæ, omni tamen medulla deſtitutæ conſpiciebantur. Diſſecto cadavere, nullibi præterquam in capite naturæ defectus inſignis notabatur. Figuras capitis, ab anteriore & poſteriore viſi, ut & oſſium mundatorum adjecit Obſervator, ſed tales, ut partes ex iis determinare non liceat. Nec accuratior in hisce fuit Kerkringius (*e*), qui deſcripſit, & delineavit infantem ſimilem, cujus caput cum noſtro in multis convenire videtur. Exactam vero talis caſus inveſtigationem inſtituit, & cum Wepfero communicavit Harderus (*f*). Puellæ in loco naturalis hiatus oſſa cranii in peripheria ſesquipalmæ latitudine diſtabant, aperta plane ac late ſuperiori cranii parte, ac ſi ab oculorum ſummitate ſupra aures ad occiput usque cultro lato prædicta oſſa eſſent abſciſſa. In medio divulſorum oſſium propullulabat, loco cerebri, maſſa quædam, carnea, ſolidior intus, & extus ſaturato rubore perfuſa, ex quatuor vel quinque portionibus, ceu adunatis glandulis majoribus, compoſita, quæ tamen nec cerebri anfractus vel mæandros, nec cerebrum & cerebellum ullatenus exprimebant. Maſſa hæc membrana valida tecta fuit, qua adaperta, nihil præter carnem

(*e*) Spicileg. Anatom. obſ. 23. pag. 56. tab. 9.

(*f*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 3. pag. 224.

Digitized by Google

nem ſanguinolentam viſum eſt, atque veſiculas, in dextro latere eminentiori aquâ flavâ plenas. Nulli ventriculi vel eorum veſtigia detegi potuerunt, multo minus reliquarum cerebri partium apparatus. Inter protuberantias anteriores ac poſteriores, digito leniter divulſas, ductus erat ſatis patulus, ut calamum ſcriptorium admitteret, in ſpinalem medullam deſinens, quæ hic ad naturalem conſtitutionem quam maxime accedebat. Rudimenta nervorum mollium, fractu facilium, ab utroque latere in baſi maſſæ carneæ, & principio ſpinalis medullæ, comparuerunt.

Deſcribit ipſe Wepferus (*g*) puellam, quæ diem circiter vixit, ſed vitæ hujus uſuram, convulſionibus attrita, amiſit, cujusque caput monſtroſum erat. Primo intuitu occurrebat moles convexa, rubicunda, anfractuoſa, ſimilis fere cerebro jam denudato, ſuperficies vero rubicundior & quaſi carnoſa erat. In dextro latere, blanda manu, membrana rubicunda, tenui, ſeparata, tota moles conſtare viſa eſt ex plurimis veſiculis, tenuiſſimorum filorum ope inter ſe cohærentibus, majoribus, minoribus, limpidiſſimam aquam continentibus, vices cerebri ſupplentibus. His ablatis baſis cranii maximam partem plana erat. Oſſa petroſa utrimque & anterius criſta galli leviter prominebant, cribro-

(*g*) Ibid. pag. 205.

Digitized by Google

broſum os videbatur obliteratum. In media baſi, ubi ſella equina oſſi ſphenoïdi inſculpta eſt, ſinus erat ſuperficiarius, in quo duo inveniebantur corpuſcula, phaſeoli magnitudine, juxta ſe poſita, quibus in parte poſtica aliud rotundum, piſi mediocris magnitudine adjacebat. A tribus illis corpuſculis medulla ſpinalis, in progreſſu amplior, procedebat per ſinum alium ſuperficiarium, ad foramen magnum occipitis. — Tria hæc corpuſcula medulloſa erant, ſubcineritia, æqualia, anfractibus & ſinibus ferme deſtituta. Ab illis antrorſum duo nervi ad oculos pergebant; ab utroque latere procedebat nervus major, foramini oſſis petroſi inſertus. Aliæ fibrillæ ex lateribus dictorum corpuſculorum prodibant. Aberat os frontis ad criſtam galli, ſyncipitis, temporum, lambdoïdëi maxima pars. In facie omnia rite erant conformata.

Infanti, quem vidit Saviard (*h*), maxima pars oſſis frontis, occipitis, temporum deficiebat, & tota aberant verticis oſſa. — Magnum oſſis occipitis foramen tectum erat membranâ, ſimili duræ matri, & in hac ſinus erant laterales, unde ſanguis ſeſe evacuabat in jugularem internam. — A latere ſellæ turcicæ duo cernebantur corpora ſpongioſa, quorum alterum magnitudinem nucis juglandis, alte-

(*h*) Heelkund. Waarneem. pag. 174.

Digitized by Google

alterum olivæ habebat. —— Vixit ſex horas. —— In altero infante, quem idem obſervavit (*i*), aderat ſolummodo pars inferior oſſis frontis, quæ ſuperiorem portionem orbitarum facit; parva linea ab oſſiculis naſi ſeſe extendebat ad ſellam turcicam, pro parte oſſe frontis tectam. Verticis oſſa aberant; occipitis non niſi pars inferior conſpiciebatur, quæ foramen magnum format; hoc autem, a poſteriore planum, ad altitudinem ſex linearum adſcendebat. Supra hoc foramen rubicundus ſeſe offerebat tumor, cum medulla ſpinali communicans, ſanguine repletus. Squammoſa oſſium temporum pars deficiebat, multiforme aderat; ſed cribriforme cum criſta galli non conſpiciebatur. Vixit quatuor dies, ſeſe movebat, ſugebat, clamabat.

A ſana matre, nullum omnino malum per totum graviditatis tempus paſſa, natus puer traditur, omni modo bene conformatus, ſi ſolum excipiatur caput, cujus pars ſuperior, depreſſa, inæqualis, integumentis rubris tecta. His ſeparatis os frontis videbatur in os multiforme depreſſum; partes ſquammoſæ oſſium temporum deërant, ut & oſſa verticis; occipitis oſſis ſola aderat baſis, quæ conjungitur cum multiformi, & in media ipſius parte erat foramen pro medulla ſpinali. Cerebrum nullum. Caroti-

(i) Heelkund. Waarneem. pag. 180.

Digitized by Google

rotides & vertebrales in membranam, oſſa tegentem, parvos ſpargebant ramos. — Medulla ſpinalis infra tertiam vertebram incipiebat, conſueto modo nervis originem præbens. Oculi, qui ad ſummitatem frontis videbantur poſiti, & maxime prominebant, erant naturales, omnibusque ſuis gaudebant nervis. In facie nil notatu dignum occurrebat. — Adfirmabat obſtetrix, vivum in lucem prodiiſſe hunc infantem. Gravida motus maxime moleſtos circa finem geſtationis perceperat (*k*).

Caput puellæ, quam examinavit Monton (*l*), parte maxima carebat. Pars ſuperior oſſis frontis, oſſa verticis, partes ſquammoſæ oſſium temporum, pars ſuperior oſſis occipitis deſiderabantur. Loco cerebri ſaccus erat, ferme rotundus, ex dilatata dura matre formatus, materiam rubellam, ſpongioſam, fibroſam continens, unde nervi originem ducebant. Ad tertiam usque colli vertebram ſeſe extendebat ſaccus hicce. Pars inferior & poſterior osſis occipitis ſeceſſerat in portiones duas, & colli, dorſique vertebræ pariter a poſteriore hiabant usque ad primam lumborum, ac tegebantur dura matre, non cute, quæ, fiſſa, & in utroque latere cicatrice obducta videbatur.

Unde-

(*k*) Buſſiere in Philoſophical Transact. N. 251. pag. 141.

(*l*) Lettre a Mr. Andry au ſujet d'un Enfant monſtreux. Journal des Sçavans. Août 1722. pag. 186.

Digitized by Google

Undecim horas poſt partum vixit puer ſeptimeſtris, a matre morboſa in lucem emiſſus, cujus cranium ſimili laborabat deformitate, ac in præcedente infante. Os frontis, occipitis, & oſſa bregmatis plane aberant. Oculi ſummum tenebant faciëi, ſuis orbitis vix incluſi. —— Tota facies referebat faciem capitis, cui, conſueta methodo conſuetaque dimenſione, cranium eſt ſerrâ amputatum: ſaltem hic ora oſſium, a natura aberrante, ita decurtatorum communi integumento eousque erat coöperta, quo membrana quædam reliquam cranii baſin in plano contegebat; ſaltem in medio fere hujus ſpatii prominebat os ſphenoïdes nudum, & inæquali bifida facie ſtatim conſpicuum. Expanſa ſuper planam baſin cranii dicta membrana rubicunda & ſanguine ſuffuſa apparebat, ſuisque ſulcoſis tractibus ita transparentibus, ſpem ante aperturam faciebat ſubtus latentis cujusdam tenuis cerebroſi tractus, ſed ſpes fefellit. In medio baſeos cranii conſpicui inæquales, & bifidi quaſi proceſſus oſſis ſphænoïdis, nonnullis corneæ excrescentiæ eſſe videbantur. In poſtica occipitii parte membranæ ſuper extenſæ rotundum habebant foramen, per quod ſtilo explorare licebat, hic latere aliquid cerebri. —— Reliquæ corporis partes erant bene fabrefactæ. ——— Membranis, baſin cerebri contegentibus, decuſſatim diſſectis, nihil in anteriore baſeos cranii parte, ubi alias bina cerebri hæmiſphæria eſſe ſolent,

ſolent, inventum fuit, quam membrana, venoſis tractibus turgida, ſanguine quaſi ſuffuſa. — Sub iſta autem membranæ parte perforata, quæ occipitii baſin contegebat, ſtatim in conſpectum venit medulla ſpinalis, inter quam & os ſphænoïdes bina cerebroſa hæmiſphæriola cum interjacente conariolo conſpiciebantur, quæ reclinata uni quartæ ſegmenti cutanei, in crucem facti, parti adhærebant. — Ex medulla ſpinali nervi oriebantur. Duo exiles ad anteriorem cranii baſin procedebant, & inde ad oculos. Sed nervorum diſtributio non exacte inveſtigata eſt (*m*).

Celebris olim Holmienſis medicus van Horne Bromelio diſſecandum obtulit infantem maſculum, novimeſtrem, mortuum editum, cujus truncus & extrema ſatis bene formata erant, ſed vultus deformis. Tota quippe cranii pars ſuperior, ferrâ quaſi in orbem ablata, deërat, *deficientibus* ejusdem binis oſſibus frontalibus, ſyncipitis, & maxima parte temporalium atque occipitis, cujus tamen extremitati, adhuc ſuperſtiti & inclinatæ, cutis capillata & calloſa quaſi adhærebat. Totum capitis globum dura mater nuda & naturalis obtegebat, qua ſublata proceſſus quidam falciformis, & ſimul laterales, ſub eadem obſervabantur, ſed ne minimum quidem cerebri & cerebelli vel medullæ ob-

(*m*) Act. Medic. Berolin. Dec. 1. vol. 8. pag. 7. ſeq.

Digitized by Google

oblongatæ veſtigium, verum illorum loco totam cavitatem adimplebat lympha rutilans. Medulla ſpinalis theca ſua vertebrali integra continebatur, auditorii etiam, optici, & ad oculos, linguam, naſumque excurrentes cæteri nervi, exiles, & quaſi membranacei, per foramina ſua diffundebantur, ſed unde ortum traxerint, & quomodo vaſa arterioſa & venoſa diſtributa ſint, ob partium corruptelam, effuſumque ſanguinem mucoſum, certius cognoscere, non licuit (*n*). — Hoc in caſu & frontis & occipitis partes majores ſupererant, quam in noſtro.

Exempla, quæ hactenus enarravi, quæque non omnia æque accurate deſcripta ſunt, magis minusve, non autem perfecte conveniebant cum obſervatione, quam primo capite dedi; aſt illi caſus, quos memoriæ prodiderunt Morgagni, Haller, Buttner, talis naturæ ſunt, ut ferme ſimiles, ſi non plane easdem, deviationes exhibeant, & ea propter vel tanto magis hic ſubjungi mereantur, quia ex noſtris figuris horum virorum annotata non parum illuſtrari poſſunt.

Ter infantem, cerebro deſtitutum, cultro anatomico examinavit Ill. Morgagni, & omnes hosce caſus, qui annotarentur, dignos cenſuit, nullum vero figuris illuſtravit.

(*n*) Acta Litterar. Sueciæ anni 1725. pag 98.

Digitized by Google

vit. Breviter de primo caſu, quem una cum Vallisnerio vidit, agit (*o*), dicitque, infantem, optimo habitu totius corporis, cunctisque visceribus rite conſtitutis, prœditum, cerebro cerebelloque caruiſſe, nervos autem eodem modo ſeſe habuiſſe, ut ſaniſſimo cerebro ſolent. Huic, ut alibi monet (*p*), cranii nihil, præter baſin, erat, neque hæc tota, nam quicquid de ipſa eſſe ſolet, poſt magnum oſſis occipitis foramen, deſiderabatur. Prolixius vero, & admodum exacte, cranium alterius infantis deſcribit (*q*).

Collum huic infanti nullum, nullum occiput, nullum ſynciput, frons nulla; pro his omnibus membrana erat, laxa, rubicunda, mediocri tenuitate, niſi qua in hydatidem unam aut alteram majuſculam haud procul ab anterioribus finibus, nonnihil craſſeſcebat. Sub his oculi, cum anterior pars maxima deeſſet orbitarum, antrorſum prominebant. Ab lateribus pariter utriusque auriculæ pinna, deorſum concidens & convoluta, ſpeciem inſolitam exhibebat. Hæc tamen ſi excipiantur, & dexter pes introrſum contortus, reliquum faciei, atque adeo corporis, ubique ferme ſecundum naturam conſtitutum, & probe nutritum apparebat, magnitudine, quæ fœtui ſemeſtri aut paulo majori

(*o*) Adverſar. Anatom. 2. animadv. 35. pag. 72.
(*p*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 12. art. 6.
(*q*) Epiſtol. Anatom. XX. artic. 56.

Digitized by Google

jori convenire videtur. Sublata rubicunda membrana, quæ integumentorum, oſſeique fornicis cranii loco erat, nihil illi, niſi cranii baſis, ſuberat, & hæc informis atque imperfecta; quippe maximam partem efficiebant oſſa petroſa, prædura, & ſecundum naturam ſe habentia; nihil usquam cerebri, nihil cerebelli, nihil oblongatæ medullæ, nihil incipientium nervorum. Optici, ab oculis introrſum inveſtigati, intra craſſitiem baſis cranii finiebantur. Qua vertebræ cervicales eſſe debuiſſent, foramen ad ſummam dorſi ſpinam conſpiciebatur, non parvum, & ſecundum ejusdem longitudinem illic apertum. Intra hoc ſpinalis medullæ initium conſpiciebatur. Hæc repente ibi & per ſe incipiebat, inde per univerſum ſpinæ tubum producebatur. Nervi, ex hac ex ordine emiſſi, erant tenues; medulla ipſa ab ſummo ad imum prætenuis, & ex rubente tunica, ſed non ex medullari conſtabat ſubſtantia. Itaque ſpinæ tubus erat propemodum inanis, & illius parietes rubicunda inveſtiebat membrana, ejus ſimillima, quæ pro cranii fornice fuit, ut pro dura matre utrobique haberi debuerit.

His addit ſectionem puellæ a Santorino inſtitutam, ſibique ab amicis communicatam (*r*). Corpus optime nutritum ea magnitudine erat, quæ conveniret juſto partus tempore

(*r*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 12. art. 6.

Digitized by Google

pore in lucem emiſſæ puellæ, ut hæc ſtatim a partu mortua erat. Summum duntaxat caput valde erat depreſſum, a quo cum ſublata eſſet membrana craſſa, capillatæ cuti penitus connata, non cranii fornix, non cerebrum, quæ nusquam erant, ſed quædam quaſi veſica conſpiciebatur, in qua nil niſi aqua flava. Ab hac veſica, quæ anteriora tenebat, prorſus ſejuncta in cranii baſi, atque adeo in ipſa medullæ oblongatæ ſede, erat particula, nucleo amygdalæ non major, quæ cerebelli loco eſſe poſſet.

Tertium exemplum, quod Cl. Morgagni memoriæ prodidit (*s*), quoad cerebrum, maxillam inferiorem, cum noſtra obſervatione convenit. Nullum apparebat collum, ſupra oculos vix aliquid erat frontis, ex eoque loco pro communibus corporis integumentis, una erat membrana rubra, quæ capitis, minime ibi extuberantis, imo in poſteriora declivis, ſuperiora obducens, per medium dorſum ad thoracem ferme infimum pergebat, quanto magis deſcendens, tanto minus lata; ſub qua poſteriore membranæ parte aſſurgebant protuberantiæ duæ oſſeæ, ut videbantur, quæ ſingulæ a ſingulis lateribus capitis profectæ, & quo longius ab ipſo deſcendebant, eo minus elatæ, magisque inter ſe accedentes, ſpinam ſubeſſe bifidam indicabant. —— Subinci-

(*s*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 48. art. 50.

Digitized by Google

incisa capitis membrana rubra, quæ erat tenuis, nihil quod pro cerebri, cerebelli, & oblongatæ medullæ reliquiis accipi poſſet; apparuit, niſi duo quaſi cornicula, quæ craſſa, mollia, & ex rubro fuſca, ſingula in ſingulis anterioribus baſis cranii lateribus prominebant, diſſecta enim, præter concretum ſanguinem, mucoſam quamdam oſtendebant materiam. Iis corniculis illa oſſis frontis pars ſuberat, quæ fornicem orbitæ poſteriorem facit; nam anterior deërat, deërantque ſyncipitis oſſa, & de oſſe occipitis quidquid non eſt, ante magnum, quod nullum propterea hic erat, ipſius foramen. Temporum autem oſſa erant quidem, ſed deorſum in latera retrorſumque protenſa. Ad quorum illa foramina, quæ auditorii ingrediuntur nervi, fruſtra horum nervorum, ut aliorum pariter, in hac cranii baſi, quærebantur initia. — Maxillæ inferioris ea erat longitudo, ut ultra ſuperiorem, quamvis hic inter deſcendendum valde in anteriora protenſam ſe antrorſum extenderet. Intervallum inter partem dextram & ſiniſtram longius quidem, ſed multum, quam conſuevit, anguſtius erat, & hoc ſingularis inſuper arctabat utriusque craſſitudo. Ad menti inferiora ambæ hæ partes in unum os coaluerat. — Spina erat bifida, & ſingulari ratione incurvata. Huic obſervationi adjunxit Morgagni aliam Valſalvæ (*t*), aliam Baronii (*u*).

Septi-

(*t*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 48. art. 48. 49.
(*u*) Ibid. art. 53.

Septimeſtri fœtui, quem ſecuit Hallerus (*y*), facies juſto brevior erat, oculi valde prominuli, frontis inſolita brevitas. Deërat frons pene tota, & ſupra oculos cutis cum dura matre continuabatur. Deficiebat omnis illa oſſea compages, quæ a ſuperciliis ad crucem occipitis convexa, & ovi dimidium referens, capitis fornicem efficit. — Cerebri loco nihil aderat, inciſa dura, & in hoc corpuſculo mire carnoſa membrana, præter glanduloſa quædam corpuſcula, non diſſimilia lymphaticarum glandularum. Nudatis oſſibus, os petroſum inter omnia oſſa cranii elatiſſimum & nudum erat, quod caput utrimque terminabat. Foramina cæterum ſolita vaſorum, & nervorum & carotidum trunci & foſſæ jugulares ſuis locis reperiebantur, nervorumque conſuetæ viæ, inque ipſis aliquot funiculi. Sella equina & proceſſus clinoïdei legitimi aderant; verum deërat oſſi frontis perpendicularis lamina; ea vero, quæ, horizonti parallela, orbitæ lacunar perficit, brevior juſto remanſerat, unde indecora oculorum prominentia, pulſis quaſi antrorſum a depreſſo oſſe oculis. Squammoſum os inclinatum erat, & in horizonti parallelam planitiem reflexum, in cranium introceſſerat, nullo manente elevatæ laminæ

(*y*) Opuſc. Anatom. pag. 282. ſeq. Eundem hunc caſum, titulo Exempli deficientium oſſium cranii, deſcripſit etiam tractatu de monſtris Oper. min. Tom. 3. pag. 15.

Digitized by Google

minæ temporalis veſtigio. Syncipitis oſſium ne veſtigium aderat. Sed & occipitis os vix aliquantum ſuper magnum foramen adſcendebat, tota ea parte mutilum, quæ poſteriorem capitis rotunditatem perficit. Vertebræ colli tantum quinque fuerunt, earumque quinta, amplior, hiabat. Spinalis medulla inebriata quidem rubro gelatinoſo liquore, adfuit tamen, dura ſua, & molli, membrana & arachnoïdea defenſa.

Puellam, poſt enatum puerum vivum, mortuam in lucem emiſſam, ſine cranii fornice, cerebroque, deſcribit Buttner (*w*), & hæc obſervatio magis, quam ulla alia præmiſſa, cum noſtra convenit. Corpus, artusque bene erant conformati, ut in juſto tempore enatis. Oculi multum prominebant. Convexa cranii pars aberat, & videbatur fornix ſerræ ope ablatus. Cutis frontem ſolito modo tegebat, ſed, ubi ad planam capitis partem devenerat, albido margine circumcirca terminabatur, a quo membrana tenuis mollis, fuſca, tres pollices longa, totidemque lata oriebatur, quæ tamen veræ cutis, ſed hic degeneratæ, continuatio videbatur. Media in parte apex oſſiculi cujusdam prominebat, & ante hunc apicem foramen erat, inſtar valvulæ, quod ſtilum admittebat, quæ ſub dicta tenui membrana

(*w*) Anatomiſche Bemerkungen pag. 92. 100. ſeq.

brana ſic potuit moveri, ut conſtaret, hanc oſſibus non adhærere. Oſſa, quæ ſuperiorem cranii partem formant, aberant; in nucha molle quid detegebatur, parvumque foramen, per quod ſtilus immitti potuit, & ex quo medulloſi aliquid proveniebat. — Separata membrana a ſubjectis oſſibus, ne minimum cerebri aut cerebelli ſeſe offerebat; baſis cranii oſſea mox in conſpectum veniebat, & prominens oſſeus apex erat illa oſſis occipitis pars, quæ cum poſteriore parte baſeos oſſis multiformis, ſeu ſellæ turcicæ, connecti ſemper ſolet, & huic medulla oblongata incumbebat. Carotides arteriæ, cervicales, ſinus laterales duræ matris aderant. Ex medulla oblongata omnes ferme prodibant nervi. Optici vero originem trahebant ex parva portione medullari, a quoque latere oſſis frontis ſita. —— Criſta galli non conſpiciebatur, ſed ad partem oſſis frontis *ſuperſtitem* videbatur deſinere ſella turcica, cujus figura etiam inſolita erat. — Superiores oſſis frontis partes deficiebant, illiusque lamellæ, quæ ſupremam cavi oculi partem formant, erant admodum tenues; cava hæc ergo ſolitam non habebant profunditatem. Verticis oſſa duo una cum ſquammoſis deſiderabantur, aderant vero petroſa. Oſſis occipitis pars ſuperior non animadvertebatur, ſed in utroque latere portio inferior hujus partis, cum qua pars lateralis ejusdem, oſſis conjungitur (os occipitis enim in neonato ex quatuor

par-

Digitized by Google

partibus conſtat) ſupererat, & verſus exteriora in apicem deſinebat, qui, oſſi temporum incumbens ad frontis os ſeſe extendebat. Hæ duæ portiones, ubi dura mater medullam ſpinalem in ſpecu vertebrarum comitatur, non junctæ, ſed ab invicem ſeparatæ erant. — Palatum fiſſum erat, eique duplex adhærebat uvula.

Bene conformata cæterum hæcce puella vixit, ſeſe movit intra uterum, ſicque confirmavit, absque cerebro fœtus vitam ſubſiſtere poſſe; ſed & tales infantes ſubinde (ut caſus alii, allati, etiam probarunt) vivos in lucem prodire, atque per aliquot temporis ſpatium vitam protrahere poſſe, eidem Buttnero conſtitit (*x*), cum puellam, ſimili ferme cranio, ac præcedens, gaudentem examinavit. Baſis cranii membrana etiam tecta erat. Cerebri, cerebelli, & medullæ oblongatæ nihil aderat. Pars parva oſſis frontis ſuperſtes, oſſa petroſa, ſella turcica, cum parte oſſis occipitis, firmiter invicem concreta, formabant dictam baſin. Os cribroſum adeo erat compreſſum, ut criſta galli & lamina cribroſa conſpici non potuerint. Sub margine oſſis frontis in quoque latere portio parva medullaris erat, unde nervi optici progrediebantur. Parti oſſis occipitis, quæ cum baſi oſſis multiformis conjungitur, non accumbebat medulla oblon-

(*x*) Ibid. pag. 110.

Digitized by Google

oblongata, ſed ſanguis coagulatus, qui foramen magnum etiam intrabat. Separata dura matre ab interna oſſis occipitis ſuperficie, comparebant ſinus laterales. Oſſa verticis deficiebant. — Oſſa petroſa conjungebantur cum oſſe occipitis; ab anteriore ſuperſtes oſſis frontis pars incumbebat parti ſquammoſæ oſſis temporis, quæ craſſum marginem formabat. Multiforme os carebat proceſſu magno laterali, cum quo, in aliis craniis, pars ſquammoſa oſſis temporis conjungitur. Sella turcica multum erat compreſſa, & proceſſibus clinoïdeis anterioribus os frontis adeo incumbebat, ut cribriforme diſtingui non poſſet.

Longe ſæpius in fœtubus ſexus ſequioris deformitates, hactenus deſcriptas, fuiſſe viſas, quam in maribus, obſervavit Morgagni (y), confirmat hoc noſter caſus, ut & alius, quem poſtea vidi, fœtus ſeptimo *graviditatis* menſe, una cum alio, bene conformato potioris ſexus, in lucem emiſſi, cui cranium ſimili modo erat conformatum, ac infanti, cujus deſcriptionem primo capite dedi: integumenta, qualia totum corpus inveſtiebant, caput integebant, nullaque aderat fiſſura, ad medullam ſpinalem tendens, ſed ibi loci fovea quædam conſpiciebatur ſatis profunda, in cœcum, tenui membrana obductum, finem termi-

(y) De ſed. & cauſ. morborum Epiſt. 12. art. 6. Epiſt. 48. art. 49.

Digitized by Google

minata. Quantum conjectura aſſequi licuit, ſectionem enim inſtituere non potui, cranium, ſi non perfecte eodem modo erat conformatum, ſaltem pro maxima parte cum dicto conveniebat. Nullum adeſſe videbatur foramen magnum. Frontis oſſis maxima pars aberat, & verticis oſſa deficiebant penitus. Adeo complanatum erat totum cranium, ut vix ullum cerebrum adeſſe potuerit.

Obſervationem Clar. Morgagni probant ulterius ferme omnia exempla, quæ attuli. Singularis autem eſt Henckelii obſervatio fœminæ, quæ duas puellas, monſtroſo tali capite preditas, duos vero pueros, bene conformatos, in lucem emiſit. Alteram puellam ſecuit, &, licet anatome nullo modo exacta ſit, inde tamen conſtat, cerebrum adfuiſſe nullum; oſſis occipitis apicem fuiſſe bifidum, duas vero, in quas receſſit partes, verſus latera fuiſſe reclinatas (z).

(z) Neue Medicinische und Chirurgische Anmerkungen. I. Samml. pag. 74. ſeq.

CAPUT QUARTUM.

De cauſa maxime probabili degenerationis cranii hacte-nus deſcriptæ.

Qui attendit ad communicatas hactenus verorum acephalorum, illorumque, qui minus bene ſic dicuntur, & quorum catalogus adaugeri facillime poſſet (a), obſervationes, mirabitur, toties tales obtigiſſe caſus, tot miſeros in lucem emiſſos fuiſſe infantes; qui vel omni encephalo, vel maxima cerebri parte, deſtituti, aut in partu mortui ſunt, aut e vita, cujus uſura vix ipſis erat conceſſa, mox ſeceſſerunt; ſed ſimul hanc movebit quæſtionem, cuinam cauſæ hæcce monſtroſitas ſit adſcribenda?

Si

(a) Conf. Mauricean Traité des maladies des femmes groſſes, pag. 115. 116. Preſton in Philoſoph. Tranſact. n. 226. pag. 439. Tyſon ib. N. 228. pag. 533. Heiſter Obſerv. Medic. Miſcell. obſ. 14. pag. 30. in Halleri Collect. Diſput. Anatom. Tom. 6. pag. 740. Johnſton in Philoſoph. Tranſact. vol. 57. pag. 115. Heuermann Vermiſchte Bemerkungen 1. Band pag. 313. Tab. 4. —— Adſervatur etiam in Muſeo Societatis Scientiarum Harlemenſis ſceleton talis acephali. Hujus cranium in multis cum noſtro convenit, ſpina bifida eſt, totaque hiat. Cum exſiccatum ſit, & hinc cartilagines, inter oſſa mediæ, formam amiſerint ſuam, partes omnes non tali diſtinguere modo licet, ac in recenti.

Digitized by Google

Si illos effectus imaginationi adſcribendos eſſe cenſerem, quos inde derivant multi, memoratum etiam caſum ipſi tribuere, foret facillimum: interrogata etenim de omnibus, quæ, durante graviditate, acciderant, mater, primo quidem, nullam ſibi cognitam cauſam eſſe, cui deformitatem ſui infantis adſcriberet, faſſa eſt, poſtea autem in mentem ſibi revocavit, ſe, in principio graviditatis, ſuos, qui ſimiarum geſticulationes admirabantur, vocaſſe infantes, ne forte ab iisdem læderentur, &, cum non obedirent, alterum, manu prehenſa, ad ſe traxiſſe, mox vero majorem ſimiam in ſe inſiliiſſe, atque abdominis dolorem excitaſſe, ſic ut maxime perterrita receſſerit. Verum a tot viris celeberrimis, exemplis adeo luculentis, demonſtratum eſt, omnes monſtroſitates ab imaginatione (licet negari non poſſe videatur, illam diverſos in corpus humanum effectus exſerere) non eſſe derivandas; alia itaque cauſa videtur quærenda, & hæc duplex eſſe poteſt, vel externa vel interna.

Cel. Hallerus, poſtquam fœtum humanum ſeptimeſtrem, ſine cerebro editum, examinaverat, & ſuam hanc obſervationem cum multis ſimilis fabricæ exemplis contulerat, fœtum hunc ab aliqua injuria externa in monſtri formam fuiſſe deturpatum, non vero a primis retro principiis peculiarem fabricam retuliſſe, ſtatuit (*b*). Rationes, quas addu-

(*b*) Opuscul. Anatom. pag. 290.

ducit, optime in noſtrum etiam caſum quadrant, & hujusmodi videntur, ut vix ullus dubitandi locus ſuperſit. Nervorum aderant foramina, arteriarum & venarum, & non ſolum alieniſſimum a ſapientia naturæ ipſi videtur, iviſſe ad cranium arterias, venas, nervos, in quo nullum cerebrum eſſet, verum omnino ſanæ rationi contrarium. Veſtigia paſſæ violentiæ ubique nimis manifeſta erant; introrſum eliſum os ſquammoſum injuriam exprimebat comprimentis potentiæ; conſentiebat undique occipitis & frontis deficiens lamina. Dubium itaque Hallero non videbatur, aliquo tempore, a vehementi cauſa, fœtus caput elidente, mollia adhuc capitis oſſa, undique compreſſa, crepuiſſe, & fluidum hactenus cerebrum & cerebellum eliſiſſe, minima ſuperſtite particula; & periiſſe in ea tempeſtate oſſa ſyncipitis; & oſſa temporum figuram mutaſſe, quemadmodum a ſimili violentia frequenter in fœtubus, cerebro deſtitutis, tumores, ſanguine pleni, reperti ſunt, herniæ cerebri, ut multis adductis exemplis probat; videtur autem ipſi hoc tempus præcox fuiſſe, & inter initia humanæ formæ, quia cutis cum dura membrana continuo nectitur; dura autem membrana a pericranio, in primis vitæ initiis, nullo intervallo diſtat, ſed nuda nudo, tanquam altera lamina ſubeſt, & ſenſim ſeparatur a pericranio, internascente oſſea materie cranii.

Si

Digitized by Google

Si jam mutationes adtendimus, quas in noſtro fœtu ſubierunt oſſa cranii, illa certe ex compreſſione, ex violentia externa, (forte a ſimia inſiliente) ſuperiori capitis parti illata, derivari, explicari, poſſunt, præſertim, quia hæc locum habuit eo tempore, quo oſſa nondum oſſeam duritiem induerant. Potuit fornix cranii ſic deprimi, ut oſſa temporum, lateralem ipſius partem conſtituentia, a ſe invicem removeri debuerint, apex oſſis occipitis in duas ſecedere partes, alteram dextrorſum alteram ſiniſtrorſum dimotam, ſic ut, deſtructis oſſibus verticis frontisque, conſumto cerebro & cerebello, cui vix ullum ſpatium amplius ſupererat, nuda baſis conceptaculi cerebri, non tantum ſeſe monſtraverit, verum etiam hujus media pars multum adſurrexerit, lateralibus depreſſis. Tanto autem probabilior videtur hæc ſententia, quoniam plurimi infantes, qui tali deformitate laborarunt, una cum alio, robuſtiore, vivo, valente, fœtu in utero fuere contenti, quo certe in caſu alter alterius incrementum impedire potuit. Rationes, ob quas cum Hallero hac in re ſentio, eædem etiam ſunt, quæ Celeberrimum hunc virum permoverunt, ut dictam amplecteretur ſententiam. Aderant nervi omnes, aderant vaſa vertebralia, carotides arteriæ, venæ jugulares, aderant ſolita foramina, per quæ decurrebant, aut transire debuerant, licet non omnia ſolitis locis poſita eſſent, & nonnulla confluxerint; partes omnes col-

Digitized by Google

colli, maxime compreſſi, ob ſanguinis circulum, his in locis non adeo liberum, ſed multum impeditum, ſuffuſo quaſi ſanguine turgebant. Dictæ autem partes omnes vaſculoſæ, ſi a primo initio caput ſic fuiſſet formatum, non adfuiſſent, non ſanguinem accepiſſent, nervi non fuiſſent detecti, propriis in foraminibus non eſſent viſi, niſi olim adfuerit cerebrum.

Verum etiamſi hoc modo ortus dictæ degenerationis explicari poſſe videatur, conſtetque, cauſam externam illi malo originem præbere poſſe, tamen ab interna ſimile malum etiam deduci poſſe, jure oſtendit Clar. Morgagni, eique pariter adſtipulatur Hallerus.

Mirabile viſum in ejusmodi obſervationibus eſt, inquit Morgagni (*c*), cerebrum defuiſſe, id vero aliquanto minus homines fortaſſe mirarentur, ſi cogitarent, minime neceſſe eſſe, ut a primordiis defuerit, ſed, cum primum eſſet, poſtea vi morbi ingruente, ſenſim extenuari, & demum abſcedere potuiſſe. —- Quid, ſi hydrocephalum aut ſolum, aut cum tumore ad cervicales vertebras conjunctum, fœtui accidat? Quid ſi poſtquam tenera adhuc cranii oſſa, premendo urgendoque, alia ab incremento ulteriore prohibuit, alia pervertit; ſi poſtquam cerebrum multo tenerri-

(*c*) Epiſtol. Anatom. 20. artic. 57.

Digitized by Google

nerrimum, incredibilem in modum attenuavit, demum creſcente usque & usque aqua, tumoris integumenta perrumpat, indeque & aqua & cerebrum, magna ex parte in aquam reſolutum, effluant? — Quam ſententiam confirmare videntur & hydatides, in multis talibus caſibus in dura matre viſæ, & foramina ad initium medullæ ſpinalis conſpecta, quale in caſu, primo capite deſcripto, etiam obvium fuit. Suam autem hancce opinionem ulterius poſtea expoſuit (*d*), oſtenditque, quales inde mutationes in oſſibus ſuboriri ſoleant. Vertebrarum degenerationes in ita dicta ſpina bifida quis attendat, easque cranio applicet, & intelliget, aquam, quæ, antequam tumor disrumpitur, in fœtubus partes laterales vertebrarum, cum ſuis corporibus inter ſe cartilaginis ope nexas, tantopere ab invicem removet, ut inſignis hiatus detur, ubi proceſſus ſpinoſus adeſſe debebat, in capite etiam collectam, ſic a ſe invicem dimovere cranii oſſa poſſe, ut planiorem offerant ſuperficiem (*e*). Ex hydrocephalo disrupto illum etiam explicari poſſe caſum, monet Morgagni (*f*), quem ſupra attuli (*g*), in quo cranium

(*d*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 12. art. 6. 8.

(*e*) Conferantur, quæ hac de re dixi Exercitat. Academ. cap. 4. pag. 50. 64.

(*f*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 48. art. 50.

(*g*) pag. 52.

Digitized by Google

nium deſcripto modo erat vitiatum, & ſimul tota ſpina bifida; & Hallerus (*h*) ſpinam bifidam & deformia absque cranio capita pleraque hydrocephalo tribuit, qui paulatim cerebrum conſumit, ut aqua ſola ſuperſit, dein oſſa tenuia reddit, inde deſtruit, hiatumque facit, per quem cerebrum exit, & aqua ſub ipſa integumenta erumpit.

Ex dictis hactenus formanda hæc concluſio videtur, tales, quales multi deſcripſerunt, qualem ipſe hoc in opuſculo delineavi, infantes, ita dictos acephalos, a cauſa vel externa vel interna, ex preſſione, in tenerum caput agente, vel ex hydrocephalo, dicto modo deſcriptas mutationes producente, veroſimiliter eſſe deformes, & monſtroſitates has dirorum morborum, embryones affligentium, connatorum, minimeque infrequentium, ingratas eſſe ſequelas (*i*), non vero tales una cum fœtu eodem tempore eſſe formatas (*k*). Novi equidem eſſe Auctores celeberrimos, & inter hos Clar. Prochaska (*l*), qui dictis cauſis non multum

(*h*) De monſtris lib. 2. cap. 6. Oper. minor. Tom. 3. pag. 136.

(*i*) Conf. Roederer Diff. de vi imaginationis in fœtum negata. Petropol. 1756. pag. 78. & Opuſcul. pag. 124.

(*k*) Hanc ſententiam, allato exemplo, probare etiam ſtuduit Tyſon Philoſoph. Transact. n. 228. pag. 533.; pluribusque oſtendit Buttner Anatom. Wahrnehm. pag. 100. 120. hanc cauſam deſcripti vitii probabilem eſſe.

(*l*) Annot. Acad. faſc. 2. pag. 71. 139.

Digitized by Google

tum tribuunt, & poſteriorem ſententiam eſſe amplectendam cenſent; ſtet ſua cuique in re, quæ decidi nunquam poteſt, ſalva ſententia. Mihi, qui hypotheſes plane inules, ſæpe maxime noxias, puto, ſufficit, brevibus oſtendiſſe, probabiliter in meo infante, in ſimilibus aliis, rite formatum fuiſſe cranium, ſanum adfuiſſe cerebrum, cum inde originem trahentes, & ad illud tendentes partes omnes bene conformatæ & ſanæ fuerint; cranium autem vel a cauſa externa, in caput agente, vel a collecta intus aqua potuiſſe ſic mutari, ut, deſtructis, conſumtis, partibus nonnullis, degeneratis aliis, ſolam baſin oculo exhibuerit, & cerebri vix ac ne vix quicquam retinuerit; quemadmodum in fœtu, ſeptimo menſe eliſo a fœmina, quæ primis graviditatis menſibus per ſcalas præceps ceciderat, & caput in parte poſtica graviter alliſerat, occiput admodum deformatum, prorſusque depreſſum & planum, cerebri & cerebelli ne veſtigium quidem, ſed loco horum maſſam quamdam confuſam & informem, grumoſi inſtar ſanguinis, peculiari tunica obductam, vidit Pauli (*m*); & a fœmina, quartum imprægnata, ſatis bene valente, ſed quæ menſe quarto geſtationis, in genua & alterum latus abdominis prociderat, elapſo termino prolem maſculam enixam obſer-

(*m*) Act. Phyſic. Medic. vol. 5. pag. 242. obſ. 62.

Digitized by Google

ſervavit Spoërlin (*n*), a parte capitis tam vitioſe conformatam, ut pro monſtroſa merito haberetur; defuit enim tota calvaria, ſi baſin excipias; oſſa frontis, ſincipitis, occipitis cum temporalibus maximam partem deſiderabantur: oculi ſummum tenebant faciëi; loco cerebri aderat ſubſtantia quædam mollis, inſtar cerebri ac cerebelli, ſuis meningibus incluſi, configurata, ſed hydatidibus, lumore limpido, viscidiusculo, ſubflavo, diſtentis, conſpicuo. — Compreſſionem certe in tenerum fœtum, utero contentum, tali agere modo poſſe, ut deformitates inde producantur, alia occaſione luculentiſſimo probavi exemplo (*o*). Clar. vero Prochaska (*p*) fœtum humanum ſine pedibus & crure ſiniſtro, crure vero dextro valde imperfecto, & cum magna hernia ventrali, natum, deſcribens, annotavit, nullius cauſæ prægreſſæ recordari potuiſſe fœminam, neque *imaginationis* inſolitæ neque lapſus in ventrem tempore geſtationis, & ſuperaddidit, ſe vel ideo præſertim hoc monere, quoniam ego (*q*), ſimilem hernioſum fœtum deſcribens, quem præceſſerat matris tertio menſe gravidæ in ventrem lapſus, ab

(*n*) In Diſſert. de prole quadam cranii experti, Baſileæ 1728. defenſa.

(*o*) Obſervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

(*p*) Annot. Acad. faſc. 2. ſect. 4.

(*q*) Obſervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

Digitized by Google

ab hac violenta cauſa fœtus hernioſi ac valgi, pluribusque aliis vitiis monſtroſi originem derivandam eſſe cenſui, & aliis obſervationibus probare contendi; ipſe vero putat, quod longe prius horum vitiorum poſitæ cauſæ eſſe videantur, quam quod tertio menſe in meo caſu, ſerius in aliis obſervatis, contigerint, quoniam fœtus non videtur ſalva vita ferre poſſe talis cutis & musculorum abdominis & peritonæi rupturam, ut omnia viscera abdominis prolabantur, quin vel pereat hæmorrhagia ruptorum vaſorum, aut inflammatione, tantum vulnus neceſſario inſequente. Verum liceat, pace viri eruditiſſimi, monere, tali in caſu; ut etiam in herniis umbilicalibus, diu a nativitate ſubortis (quemadmodum hoc olim (r) probavi) peritonæum, quod eo loco, ubi umbilicus eſt, nullo foramine hiat, integerrimumque exiſtit (s), non lacerari, multo minus musculos abdominales atque integumenta, ſed integrum peritonæum per hiatum, inter musculos rectos relictum pro tranſitu vaſorum umbilicalium, protrudi, hunc hiatum ſenſim dilatari, musculos a ſe invicem multum recedere, & inteſtina, ſuo ſacco, peritonæo, contenta, inter musculos prolapſa, ſub integumentis expanſis, ſeſe exhibere, quæ partes quidem

(r) Obſervat. Anatom. Patholog. lib. 1. cap. 4. pag. 75.

(s) Conf. Icon. herniæ inguinalis congenitæ. pag. 18. Tab. IV.

Digitized by Google

dem omnes, ob nimiam extenuationem, pellucentes, interanea oculis exhibent, quemadmodum in diſſecto illo corpore luculentiſſime patuit; tumor enim abdominis, inter ſemotos, & rotundulum marginem formantes, musculos, exiſtens, conſtabat peritonæo, maxime elongato, & in principium funiculi umbilicalis protruſo (*t*); ex quibus ſequi videtur, rationem, quare meam opinionem rejiciendam eſſe cenſuit Vir Clariſſimus, talem non eſſe, ut admitti poſſit.

(*t*) Obſervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1. pag. 10.

F I.

Digitized by Google

FIGURARUM EXPLANATIO.

TABULÆ I.

Facies anterior infantis cerebro deſtituti.

TABULÆ II.

Facies poſterior ejusdem infantis.

TABULÆ III.

Fig. I.

Caput ejusdem infantis, prout ſeſe exhibuit, ſublatis a fronte ſupra oculos recta retrorſum ad auriculas, indeque ad medium dorſum integumentis.

a. a. a. a. a. Margo integumentorum ablatorum.

b. b. Oculi admodum prominentes, & extra ſuas orbitas protruſi.

c. Pinguedinis copia notabilis, inter duos oculos obvia.

d. d. Similis pinguedo inter oculos atque aures.

e. e. Auriculæ multum dependentes, & antrorſum promotæ, ſic ut ſummos humeros ferme attingerent.

f. f. f. f.

Digitized by Google

f. f. f. f. Margo oſſeus, ſupra radicem naſi incipiens, & ad latera pone aures ſeſe extendens.

g. g. Portio mollis, membranacea, ſanguine effuſo turgida, cavum quoddam, in cœcum finem terminatum, includens.

h. h. Oſſa petroſa multum ſurſum protruſa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

k. Pars media oſſis occipitis, quæ a foramine magno ad partem poſteriorem baſis oſſis multiformis adſcendere ſolet, & cum ea connecti.

l. l. Verſus latera reclinatæ partes oſſis occipitis, in quas apex hujus oſſis diviſus erat.

m. m. Partes ejusdem oſſis laterales, multum a ſe invicem remotæ.

n. n. n. Ligamentoſa, craſſa ſaltem & firma, ſubſtantia a dictis partibus oſſeis in ſpinam dorſi tendens.

o. Hiatus ante dictam ſubſtantiam verſus ſpecu vertebrarum tendens.

p. Dorſum.

q. q. Prominentes mucrones partium lateralium Epiſtrophei.

r. Apices, in quos deſinit vertebra quinta colli.

Fig. 2.

Digitized by Google

Fig. 2.

Idem cranium cum adnexa ſpina, magis denudatum; ſublatis oculis, auriculis, integumentis omnibus.

a. a. a. Margo oſſeus ſupra radicem naſi incipiens, & verſus latera ſeſe extendens. Pars eſt oſſis frontis, quæ glabellam & ſupercilia conſtituit, rotundulo margine terminata, deficientibus illis ejusdem oſſis portionibus, quæ frontem formant, & cum oſſibus verticis coronali ſutura necti ſolent.

b. b. Superſtites partes lamellarum oſſis frontis, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum inveniuntur.

c. Partes oſſis frontis, quæ inter oculorum cava deſcendunt, & cum quibus oſſicula naſi cohærent.

d. Naſi osſicula.

e. e. Partes laterales orbitarum, hic loci ex oſſibus jugalibus factæ.

f. Baſis oſſis multiformis, unde verſus latera procedunt proceſſus clinoïdei.

g. Pars media oſſis occipitis, quæ a foramine magno ad partem poſteriorem baſis oſſis multiformis adſcendere ſolet, & cum ea connecti.

h. h. Oſſa petroſa, multum ſurſum protruſa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

Digitized by Google

k. k. Partes laterales oſſis occipitis, multum a ſe invicem remotæ, & verſus latera ferme recto tramite procedentes.

l. l. Separatæ & verſus latera reclinatæ partes oſſis occipitis, in quas apex diviſus erat.

m. m. Subſtantia ſingularis, granuloſa, cum nervis cohærens, cerebri forte reliquiæ.

n. Dens Epiſtrophei, appreſſus parti oſſis occipitis, quæ a foramine magno procedens cum baſi oſſis multiformis connectitur.

o. Pars anterior duræ matris, quæ medullam ſpinalem ab anteriore inveſtit, & per ſpecu vertebrarum deſcendit.

p. Medulla ſpinalis.

q. q. Arteriæ vertebrales, in apicem obtuſum deſinentes.

r. r. Partes laterales Atlántis, a parte poſteriore a ſe invicem ſeparatæ, & partibus lateralibus oſſis occipitis k. k. appreſſæ.

s. s. Epiſtrophei partes oſſeæ laterales, in duos mucrones deſinentes, & hiantes, deſtructa cartilagine, quæ a poſteriore illas nectere ſolet.

t. Vertebra quinta colli.

u. Vertebra colli ſexta.

v. Septima colli vertebra.

Digitized by Google

Tabulæ IV.

Fig. 1.

Cranium, ab omnibus partibus exactiſſime depuratum, ab anteriore.

a. a. Maxilla inferior ex unico oſſe conſtans.

b. Linea quædam, maxillam veluti in duas partes dividens, ſed ad parvam tantummodo a margine alveolari diſtantiam ſeſe extendens, & extrinſecus ſolum conſpicua.

c. c. Foramina, per quæ exeunt rami tertii rami quinti nervorum paris.

d. d. Oſſa maxillaria ſuperiora.

e. e. Margo alveolaris maxillæ ſuperioris, dentium rudimenta continens, & membrana inveſtitus.

f. Similis margo in maxilla inferiore.

g. g. Foramina, per quæ exeunt rami ſecundi rami quinti paris nervorum.

h. h. Proceſſus naſales oſſium maxillarium ſuperiorum.

i. i. Foramina narium, ſepto membranaceo diſtincta.

k. k. Oſſa jugalia.

l. l. Oſſicula naſi.

m. m. Oſſis frontis partes, cum oſſiculis naſi nexæ, & glabellam conſtituentes.

Digitized by Google

n. n. Supercilia.

o. p. q. r. s. Foveæ oculorum.

o. o. Vertices oſſium maxillarium, ſinus maxillares a cavis oculorum diſtinguentes.

p. p. Oſſicula unguis.

q. q. Oſſa plana.

r. r. Oſſium jugalium partes, ad cava oculorum pertinentes.

s. s. Proceſſuum lateralium oſſis multiformis partes, quæ oculorum cava a latere exteriore perficiunt, vix hoc in ſitu conſpicuæ.

t. t. Oſſis frontis partes, quæ cava oculorum a conceptaculo cerebri diſtinguunt, pro parte tantum cognoscendæ.

u. u. Partes ſquammoſæ oſſium temporum admodum parvæ.

v. v. Partes duæ oſſis occipitis, in quas apex hujus oſſis, cæterum cum verticis oſſibus conjungendus, ſeparatus erat, quæque ſe ſupra partes ſquammoſas oſſium temporum extendebant ad os frontis.

Fig. 2.

Idem Cranium a latere exhibitum.

a. Maxilla inferior.

b. Fo-

Digitized by Google

b. Foramen, quo exit ramus tertii rami quinti nervorum paris.

c. Margo alveolaris maxillæ inferioris, dentium rudimenta continens, membrana tectus.

d. Maxilla ſuperior.

e. Ejusdem margo alveolaris.

f. Foramen, quo exit ramus ſecundi rami quinti nervorum paris.

g. Proceſſus naſalis oſſis maxillaris ſuperioris.

h. Oſſiculum naſi.

i. Septum cartilagineum narium.

k. Vertex oſſis maxillaris ſuperioris.

l. Os unguis, a cujus parte anteriore conſpicitur ſinus, cui incumbit ſaccus lachrymalis.

m. Oſſis frontis pars.

n. Os planum.

o. Os jugale.

p. Proceſſus zygomaticus oſſis temporis.

q. Oſſis jugalis pars, quæ cum oſſe frontis connectitur.

r. Proceſſus maxillæ inferioris, cui adhæret tendo Temporalis, pone jugum conſpicuus.

s. Pars ſquammoſa oſſis temporis.

t. t. Pars altera earum duarum, in quas apex oſſis occipitis ſeceſſit.

Digitized by Google

u. u. Pars lateralis oſſis occipitis.

v. Pars petroſa oſſis temporis.

w. Excavata pars in parte laterali oſſis occipitis, & petroſa oſſis temporis, diverticulum quaſi formans, intra quod ſanguis colligebatur, ad venam jugularem, cum foramine, ad fundum hujus excavatæ partis inveniendo, communicantem, tendens.

x. Proceſſus lateralis osſis multiformis.

y. Baſis ejusdem oſſis.

z. Lamella oſſis frontis, cavum oculi a cerebri conceptaculo diſtinguens.

α. α. Oſſis frontis margo, ſupercilium formans.

Tabulæ V.

Fig. I.

Idem cranium, a parte ſuperiore exhibitum.

a. a. Margo, quo os frontis deſinebat, glabellam, ſuperciliaque formans.

b. b. Lamellæ oſſis frontis, oculorum cava a conceptaculo cerebri diſtinguentes.

c. Cribriformis oſſis parva portio ſuperſtes.

d. Baſis oſſis multiformis.

e. e.

Digitized by Google

e. e. Proceſſus priores hujus oſſis, inſolitum locum occupantes.

f. Excavatio quædam, quæ degenerati cerebri reliquias continuit. Similis aderat in oppoſito latere.

g. Foramen pro ramo ſecundo quinti nervorum paris.

h. Simile pro ramo tertio ejusdem nervi.

i. Foramen pro vaſis.

In dextro latere his foraminibus tantummodo litteras adſcripſi, ejusdem naturæ in latere ſiniſtro aderant. Quæ nervos opticos transmittunt foramina cum laceris, illisque quæ ex parte laterali cavi oculi ad tempus tendunt, confluxerant, & in quoque latere non niſi unum conſtituebant.

*. Cartilago, baſin oſſis multiformis cum oſſe occipitis nectens.

k. Oſſis occipitis pars, quæ cum multiformis oſſis baſi connectitur.

l. l. Partes petroſæ oſſium temporum, oblique ad baſin dicti oſſis adſcendentes.

m. m. Foramina pro nervis auditoriis.

n. n. Foramen pro carotide arteria interna, maxime contractum.

p. p.

Digitized by Google

o. o. Partes laterales oſſis occipitis.

p. p. Diverticula in his partibus lateralibus oſſis occipitis, unde venæ jugulares internæ ſuum accipiebant ſanguinem.

r. r. r. r. Partes, in quas apex oſſis occipitis ſeceſſerat, quæque a ſe invicem multum remotæ latera cranii conſtituebant, & ad os frontis ſupra ſquammoſorum oſſium reliquias ſeſe extendebant.

s. s. Fiſſuræ, quæ in parte hacce oſſis occipitis ſemper adeſſe ſolent.

t. t. Margo anterior foraminis magni, ex parte illa oſſis occipitis factus, quæ adſcendens cum baſi multiformis nectitur.

u. u. Frontis oſſis portiones, media linea *diſtinctæ*, inter oculorum cava deſcendentes, & cum oſſiculis naſi nexæ.

v. v. Oſſicula naſi.

w. w. Maxilla ſuperior.

x. Maxilla inferior.

y. y. Oſſa jugalia.

z. z. Vertices oſſium maxillarium ſuperiorum.

a. a.

Digitized by Google

α. α. Oſſa plana.

β. β. Oſſicula unguis.

γ. γ. Proceſſuum lateralium oſſis multiformis partes, quæ cava oculorum perficiunt.

δ. δ. Foramen, in quoque latere unicum, ex multis confluentibus natum. Hoc minus apparet, quam revera eſt, quoniam per illud transparentes partes nonnullæ etiam delineatæ ſunt.

Fig. 2.

Idem cranium ab inferiore viſum.

a. Maxillæ inferioris pars anterior, mentum conſtituens.

b. b. Maxillæ inferioris partes poſteriores, unde condyli cum oſſibus temporum conjungendi ſurſum tendunt.

c. c. Palatum oſſeum.

d. Vomer, narium cavitates, a latere ipſius obvias, diſtinguens.

e. e. Proceſſus pterygoïdei oſſis multiformis.

f. f. Annuli oſſium temporum, membranas tympani continentes, præternaturalem formam habentes.

Digitized by Google

g. g. Partes mammillares oſſium temporum; & inter has hiatus notabilis.

h. h. Foramina, inter partes laterales oſſis occipitis, inter partes ejusdem oſſis, in quas apex ſeceſſerat, & inter oſſa petroſa: ad quæ deſinebant venæ jugulares internæ.

i. i. Partes laterales oſſis occipitis.

k. k. Superficies, æquabiles, parum excavatæ, in hisce partibus lateralibus, cum quibus Atlas cohærebat.

l. Pars illa oſſis occipitis, quæ cum baſi oſſis multiformis conjungitur.

m. m. m. m. Partes illæ duæ oſſis occipitis, in quas apex diviſus erat.

n. n. Juga, ex proceſſibus zygomaticis oſſium temporum & oſſium jugalium partibus, facta.

o. o. Partes ſquammoſæ oſſium temporum.

Tabulæ VI.

Vertebræ colli omnes ejusdem infantis. Sex inferiores invicem nexæ; prima, ſeu atlas, ſeparata a reliquis, & tum a ſuperiore tum ab inferiore exhibita.

a. Epi-

Digitized by Google

Fig. 1.

Sex inferiores colli vertebræ a parte poſteriore viſæ.

a. Epiſtrophei dens, in duas ſuperficies diviſus.

b. Ejusdem vertebræ corpus, cartilaginis ope cum dente cohærens.

c. c. Partes laterales epiſtrophei.

d. d. Mucrones obtuſi, in quos partes illæ laterales deſinunt.

e. e. Superficies in partibus lateralibus obviæ pro nexu cum Atlante.

f. Corpus vertebræ tertiæ.

g. g. Partes laterales vertebræ tertiæ.

h. h. Vertebræ quartæ partes laterales.

i. Locus, ubi tertiæ & quartæ vertebræ, multum ſibi invicem appreſſæ, cartilaginis ope cohærent.

k. k. Vertebra quinta.

l. l. Vertebra ſexta.

m. m. Vertebra ſeptima.

Digitized by Google

Fig. 2.

Eædem vertebræ a latere viſæ, ut mutationes, quas partes laterales quoad ſitum ſubierunt, & membranæ, inter illas obviæ, conſpiciantur.

a. Dens Epiſtrophei.

b. Corpus ſecundæ vertebræ.

c. Corpus vertebræ tertiæ.

d. Quartæ vertebræ corpus.

e. Vertebræ quintæ corpus.

f. Sextæ vertebræ corpus.

g. Septimæ vertebræ corpus.

h. i. k. l. m. n. Proceſſus transverſales harum vertebrarum.

o. p. q. r. s. t. Partes laterales vertebræ o. ſecundæ; p. tertiæ; q. quartæ; r. quintæ; s. ſextæ; t. ſeptimæ, magis, minusve ad ſe invicem accedentes, & membranis diſtinctis, quæ inter easdem delineatæ ſunt, nexæ.

Digitized by Google

Fig. 3.

Atlantis facies inferior, qua reſpiciebat Epiſtropheum.

a. Arcus anterior cartilagineus, tenuiſſimus, qui parti anteriori foraminis magni ſic erat appreſſus, ut conſpici non potuerit.

b. Superficies excavata in parte laterali, oſſea, dextra, quæ cum Epiſtrophei parte laterali nectebatur.

c. Similis ſuperficies in parte ſiniſtra. Conf. Tab. VI. Fig. 5. e. e.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales deſinebant. Deficiebat arcus poſterior, & partes dictæ laterales, maximopere a ſe invicem remotæ, partibus lateralibus oſſis occipitis accumbebant. Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

Fig. 4.

Idem Atlas a ſuperiore viſus.

a. Arcus Atlantis anterior, cartilagineus, tenuisſimus.

b. Superficies in parte laterali ſiniſtra, oſſea, quæ cum oſſe occipitis conjungebatur.

Digitized by Google

c. Similis ſuperficies in parte laterali dextra, cujus ope nexus cum oſſe occipitis perficiebatur. Conf. Tab. V. Fig. 2. k. k.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales deſinebant.

Digitized by Google

Apud P. v. d. EYK et D. VYGH, Proſtant.

EDUARDI SANDIFORT Obſervationes Anatomico-Pathologicæ. Lib. I. II. III. IV. 4°. Lugd. Bat. 1777, 1778, 1779, 1782.

—— —— Tabulæ Inteſtini Duodeni. 4°. ibid. 1780.

—— —— Icones herniæ inguinalis congenitæ; 4°. ibid. 1781.

—— —— Deſcriptio Muſculorum hominis. 4°. ibid. 1782.

Apud Eosdem, atque S. et J. LUCHTMANS.

EDUARDI SANDIFORT Exercitationes Academicæ, 4°. ib. 1783.

ANDREÆ VESALII Tabulæ oſſium humanorum, denuo edidit, earumque explicationem adauxit EDUARDUS SANDIFORT. Folio. ibid. 1782.

Theſaurus Diſſertationum, Programmatum, aliorumque Opuſculorum ſelectisſimorum, ad omnem medicinæ ambitum pertinentium. Collegit, edidit, & neceſſarios indices adjunxit EDUARDUS SANDIFORT. Vol. I. II. III. 4°.

Digitized by Google

B I B L I O P E G O.

Tabulæ omnes ſic collocandæ, ut Tab. I. huic paginæ opponatur.

AAN DEN BOEKBINDER.

Alle de plaaten moeten zoo geplaatst worden, dat Tab. I. tegen over deeze bladzyde kome.

Digitized by Google

OPUSCULA

ANATOMICA.

Digitized by Google

Digitized by Google

EDUARDI SANDIFORT,

MEDICINÆ, ANATOMES, ET CHIRURGIÆ, IN ACADEMIA BATAVA, QUÆ LEIDÆ EST, PROFESSORIS,

OPUSCULA ANATOMICA.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD {S. ET J. LUCHTMANS, P. V. D. EYK ET D. VYGH.} 1784.

Digitized by Google

Digitized by Google

SERIES OPUSCULORUM.

I.

Tabulæ Inteſtini Duodeni.

II.

Icones herniæ inguinalis congenitæ.

III.

Anatome Infantis, cerebro deſtituti.

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOPEGO.

Inſerviat hæc plagula iis, qui tria Opuscula, præcedenti pagina memorata, uno volumine compacta velint; & tali in caſu hoc monitum abjiciatur.

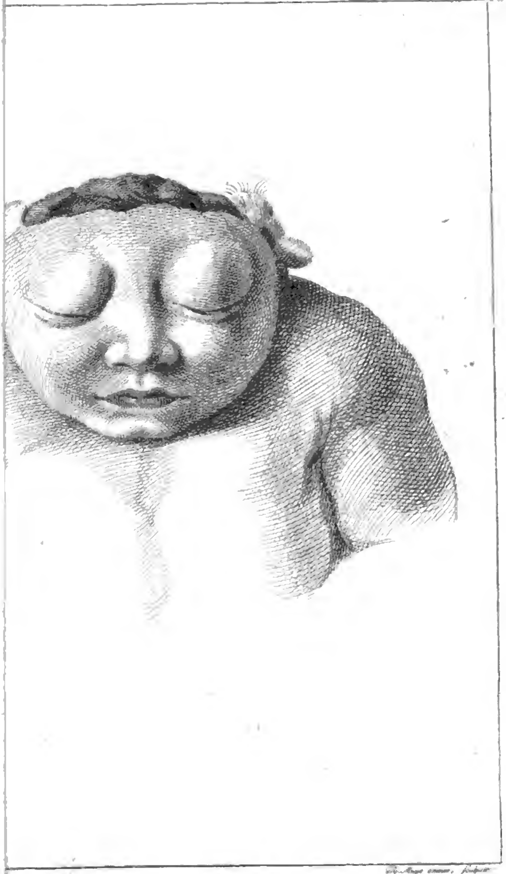
AAN DEN BINDER.

Dit Blad is alleen geſchikt ten gebruike van hun, welke de drie ſtukken, achter dezen Tytel gemeld, by elkander verkiezen gevoegd te hebben; in welk geval dit Bericht moet weggeſneeden worden.

Digitized by Google

Digitized by Google

TAB. I.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google